

สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

CONDITIONS PROBLEM AND NEED FOR RECREATION ACTIVITIES
ON LIFE SKILLS DEVELOPMENT OF MATHAYOM SUKSA FOUR STUDENTS
AT THE DEMONSTRATION SCHOOL, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASANMIT

ชญาณี ขวัญชูช

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

CONDITIONS PROBLEM AND NEED FOR RECREATION ACTIVITIES
ON LIFE SKILLS DEVELOPMENT OF MATHAYOM SUKSA FOUR STUDENTS
AT THE DEMONSTRATION SCHOOL, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASANMIT

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Sport and Leisure Management)

Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ของ

ชญาณี ขวัญชูสุข

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุนทรตรี นิ่มเนติพันธ์) (ศาสตราจารย์ ดร.คณิต เขียววิชัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว)

ชื่อเรื่อง	สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
ผู้วิจัย	ชญาณี ขวัญชูหนู
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สุนนรตรี นิ่มเนติพันธ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพและปัญหาของการจัดกิจกรรมนันทนาการ 2) ความต้องการของการจัดกิจกรรมนันทนาการในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน ด้วยแบบสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .98 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก $x = 3.98$, $S.D. = 0.69$ ในส่วนปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($x = 1.77$, $S.D. = 0.76$) และความต้องการในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($x = 3.60$, $S.D. = 1.00$)

คำสำคัญ : กิจกรรมนันทนาการ, ทักษะชีวิต, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Title CONDITIONS PROBLEM AND NEED FOR RECREATION
ACTIVITIES
ON LIFE SKILLS DEVELOPMENT OF MATHAYOM SUKSA
FOUR STUDENTS
AT THE DEMONSTRATION SCHOOL, SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY PRASANMIT

Author CHAYANEE KWANCHUNUT

Degree MASTER OF ARTS

Academic Year 2020

Thesis Advisor Dr. Sumonratree Nimnatipun

The purposes of the research were as follows: (1) to study the conditions and the problems of the organization of recreational activities; (2) and to identify the needs of recreational activities for the development of life skills among Matthayomsuksa Four students at Prasarnmit Demonstration School in the 2019. The sample consisted of 248 participants. The questionnaires used in the research indicated the conditions, the problems and the needs of the recreation activities for life skills development among Mathayomsuksa Four students at Prasarnmit Demonstration School. The confidence value was .98, and the researcher analyzed the data using statistical percentage, mean and standard deviation. The research results indicated that the condition of participation in recreational activities for the development the life skills of the students was at a high level overall ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.69). Overall, the development of life skills of students was at a low level ($\bar{x} = 1.77$, S.D. = 0.76) and the need for 11 types of recreational activities for the development of student life skills was at a high level ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.00)

Keyword : Recaeation Activities, Life Skills, Mathayomsuksa Four Students

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้แนะนำให้คำปรึกษาและช่วยเหลือติดตามงานด้วยความ เป็นห่วงจึงทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอระลึกถึงและขอขอบพระคุณเป็น อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สุมนรตรี นิมิตติพันธ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ให้ความเมตตา ให้ความเป็นที่ปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข และติดตามงานวิจัย ให้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งคณาจารย์ภาควิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการทุกท่านที่ได้ ถ่ายทอดความรู้ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็น อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการ สอบปากเปล่า และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบปากเปล่า รวมถึงคณะกรรมการสอบโครงร่างปริญญานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้กรุณาสละ เวลาในการให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ และนักเรียน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลและข้อคิดเห็น ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.ศักดิ์ชัย ใจชื่อตรง ที่ให้ความเมตตา สอน แนะนำ และแก้ไข ในการใช้ค่าสถิติวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ อย่างดียิ่ง ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณค่ามากขึ้น

คุณประโยชน์ที่ได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอน้อมนำลึกถึงพระคุณของ คุณพ่อ วิชัย ขวัญชูช คุณแม่วิชาภา อรรถประภาพรรณ เพื่อน และผู้ที่มีส่วนร่วมทุกท่านที่ให้ความกรุณา สละเวลาให้ความร่วมมือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยไปปรับใช้ ในการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะชีวิตเพื่อตั้งรับกับการมีวิถีชีวิตยุคใหม่อย่างมีวิจารณญาณ และ การดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ชญาณี ขวัญชูช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ	8
1.1 ความหมายของนันทนาการ	8
1.2 ความมุ่งหมายของนันทนาการ	10

1.3 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ	10
1.4 ความสำคัญของนันทนาการ	12
1.5 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	13
2. นันทนาการในโรงเรียน	16
2.1 การจัดนันทนาการในโรงเรียน	17
2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน	18
2.3 คุณค่าและประโยชน์ของการจัดนันทนาการในโรงเรียน	18
2.4 งานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	19
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะชีวิต	22
3.1 ความหมายของทักษะชีวิต	22
3.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต	24
3.3 ความสำคัญของทักษะชีวิต	28
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	28
4.1 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	28
4.2 ความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	29
4.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	29
4.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	30
4.5 บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21	30
ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21	32
4.6 ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21	32
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
5.1 งานวิจัยต่างประเทศ	33

5.2 งานวิจัยในประเทศ.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการการวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
ประชากร	43
กลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	44
เกณฑ์การให้คะแนน.....	46
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	48
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
ตอนที่ 2 ผลของการศึกษาสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการ พัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	54
ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 11 ประเภท เพื่อการ พัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒประสานมิตร	62

ตอนที่ 4 ผลของการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มี ลักษณะปลายเปิด (Open Ended)	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
ความมุ่งหมายของการวิจัย	69
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	69
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	69
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	69
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	70
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	70
สรุปผลการวิจัย	71
อภิปรายผล	75
ข้อเสนอแนะ	79
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	79
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	85
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	86
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม	88
ภาคผนวก ค หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยที่ทำในมนุษย์ และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บ ข้อมูลเพื่อการวิจัย	94
ภาคผนวก ง เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ)	98
ประวัติผู้เขียน	110

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ และสาขาวิชาเอก	52
ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน การจัดการ	54
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	55
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน บุคลากร	56
ตาราง 5 ผลรวมสภาพสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	57
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน การจัดการ	58
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	59
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้าน บุคลากร	60
ตาราง 9 ผลรวมปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	61

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	62
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	64
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด	65
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	66
ตาราง 14 ผลรวมความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	67

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย6

ภาพประกอบ 2 คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน..... 31

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาพสังคมปัจจุบันที่ผันผวนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งความล้ำสมัยของเทคโนโลยี การสื่อสาร เชื้อชาติวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย และความเชื่อที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนต้องปรับตัวเพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมมิฉะนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น การปรับตัว อารมณ์และจิตใจ สุขภาพความรุนแรง เกม ยาเสพติด ฯลฯ ดังนั้นทักษะชีวิตจึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้บุคคลสามารถเตรียมรับมือจัดการกับปัญหา และเตรียมพร้อมในการใช้ชีวิตในอนาคตซึ่งเป็นกระบวนการที่พัฒนาทั้งความรู้ ความคิด ทักษะชีวิตที่จำเป็นกับบุคคลที่จะช่วยให้เลือกดำเนินชีวิตให้อยู่รอด ปลอดภัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ตามที่มีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นั้น มีการกำหนดสมรรถนะหลักที่สำคัญให้เป็นทักษะชีวิต ที่ผู้เรียนจะต้องได้รับ ไม่ว่าจะเป็นด้านของความรู้ และความรู้สึกลึกซึ้งคิด ให้นักเรียนได้รู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย ด้านความรู้มีคุณธรรม รู้จักจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้มีพื้นฐานความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตในการเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และทันต่อการเปลี่ยนแปลง รู้จักหลบเลี่ยงการกระทำที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น อันไม่พึงประสงค์ ซึ่งสามารถป้องกันตัวเองในภาวะคับขันและจัดการกับการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการปรับปรุงองค์ประกอบตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการพัฒนาคู่มือการพัฒนาทักษะชีวิตในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการเสริมสร้างทักษะชีวิตให้กับนักเรียน ซึ่งได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 4 องค์ประกอบ สอดคล้องกับหลักสูตรและองค์ประกอบทักษะชีวิต ที่องค์การอนามัยโลกกำหนด พร้อมทั้งกำหนดพฤติกรรมทักษะชีวิตที่คาดหวังและตัวชี้วัดตามองค์ประกอบทักษะชีวิต (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, น. 1-15)

กิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะชีวิต ผู้เรียนจะต้องได้รับประสบการณ์และประโยชน์สูงสุด ต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเองจะต้องมีส่วนในการทำกิจกรรม มีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมการแสดงความคิดเห็น สามารถให้ผู้เรียนถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองผ่านกิจกรรม และสะท้อนออกทางด้านความคิด ผู้เรียนมีการเรียนรู้โดยการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยการทำกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะชีวิตด้วยการนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมเดินทางทัศนศึกษา กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมชุมนุมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นนั้นจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะชีวิต ด้านทักษะการสื่อสาร เสริมสร้างสัมพันธภาพ และการจัดการอารมณ์และความเครียดของตนเอง การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น การยอมรับความคิดเห็น ผู้อื่น รู้จักไตร่ตรอง เข้าใจและตรวจสอบตนเองให้เข้าใจตนเองและ เห็นใจผู้อื่น และได้รับการยอมรับจากกลุ่ม สามารถแสดงออกทางด้านความคิด การพูด และการงานมีความลุล่วง ได้รับการชื่นชม เกิดความภูมิใจ และเห็นคุณค่าตนเอง (นาคดล ยิ่งยงสกุล. 2559)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของรูปแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะชีวิต เพื่อตั้งรับกับการมีวิถีชีวิตยุคใหม่อย่างมีวิจารณญาณส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนต้องปรับตัวเพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาปัญหาของกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. เพื่อศึกษาความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสำคัญของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และเป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะชีวิตในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 694 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 248 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากจำนวนประชากร 700 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพิ่ม ร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่าง (คิดเป็น 13 คน) เพื่อป้องกันแบบสอบถามที่ตอบกลับไม่สมบูรณ์ รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 261 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการ
 - 1.1 ประชากรศาสตร์
 - 1.2 กิจกรรมนันทนาการ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะชีวิต 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
 - 2.2 ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
 - 2.3 ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
 - 2.4 ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง สภาพะหรือสภาพที่เป็นจริงที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. **ปัญหา** หมายถึง ปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้น ในการจัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. **ความต้องการ** หมายถึง ความรู้สึกเฉพาะตัวบุคคล ที่มีลักษณะเป็นความคาดหวัง ความประสงค์ที่ยังขาดในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งในที่นี้หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

4. **กิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติในเวลาว่าง และกระทำด้วยความสมัครใจ ทั้ง 11 ประเภท ได้แก่ เกมกีฬาและการละเล่น การเต้นรำ ศิลปะและหัตถกรรม การร้องเพลงและดนตรี ภาษาและวรรณกรรม การแสดงและการละคร งานอดิเรก กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ และการบริการอาสาสมัคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความพึงพอใจ ได้รับความสนุกสนานและช่วยพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

5. **ทักษะชีวิต** หมายถึง ความตั้งใจของนักเรียนที่จะแสดงออกถึงการมีพฤติกรรมต่อการปรับตัว จัดการกับปัญหารอบตัวได้ และเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคตได้อย่างสร้างสรรค์ ด้วยการใช้ความคิดเชิงเหตุผล ในกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์เกี่ยวกับ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันและระหว่างการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียน ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การมีความภูมิใจในตนเองและผู้อื่น แสดงออกในสิ่งที่ตนเองภาคภูมิใจ และของเพื่อนให้ผู้อื่นรับรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็นความรู้สึกและการกระทำของตนเองได้อย่างมั่นใจ ยอมรับความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ดีของผู้อื่น

5.2 ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การรู้จักขั้นตอนการแก้ปัญหา และวิธีการตัดสินใจที่ถูกต้อง สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิด และเผชิญกับปัญหา และเลือกแก้ไขปัญหาวัยวิธีการที่สร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์

5.3 ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด หมายถึง การรู้จักสร้างความสุขให้แก่ตนเอง และรู้วิธีการที่ทำให้ตนเองมีความสุขได้อย่างเหมาะสมเมื่อเกิดความเครียด

5.4 ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และให้ความร่วมมือได้เป็นอย่างดี โดยมีความสำเร็จบนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย และปฏิบัติตามกฎ กติกาข้อตกลงของกลุ่ม ชั้นเรียน และสังคม

6. **นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4** หมายถึง นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

7. **โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร** หมายถึง สถานศึกษาที่คณะศึกษาศาสตร์จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นแหล่งฝึกหัดภาคปฏิบัติของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ และเปิดสอนในระดับชั้น ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ 1.1 ชาย 1.2 หญิง 2. สาขาวิชาเอก 2.1 วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science) 2.2 วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Smart Global Science : SGS) 2.3 วิชาเอกคณิตศาสตร์ (Mathematic) 2.4 วิชาเอกคณิต-วิศว (Mathematic Engineer : ME) 2.5 วิชาเอกภาษาอังกฤษ (English) 2.6 วิชาเอกภาษาอังกฤษ (Innovative English Major : IEM) 2.7 วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส (France) 2.8 วิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English – Asian) 2.9 วิชาเอกภาษาจีน (Chinese) 2.10 วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น (Japanese) 2.11 วิชาเอกทัศนศิลป์ (Visual Art) 2.12 วิชาเอกแอนิเมชั่น (Animation) 2.13 วิชาเอกออกแบบ (Design) 2.14 วิชาเอกดิจิทัลมัลติมีเดีย (Digital Media Art : DMA) 2.15 วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (Music Performance) 2.16 วิชาเอกศิลปะการแสดง (Performing Art) 2.17 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Multimedia Technology : MT) 2.18 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Information Technology : IT) 2.19 วิชาเอกวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Engineer Artificial Intelligence : E-AI) 2.20 วิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management) 2.21 วิชาเอกพลศึกษา (Physical Education) 2.22 วิชาเอกนันทนาการและภาษาเพื่อการท่องเที่ยว (Recreation and Language for Tourism : RLT)
--

ตัวแปรตาม

สภาพ ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ 3 ด้าน 1. ด้านการจัดการ 2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก 3. ด้านบุคลากร
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อทักษะชีวิต 4 ด้าน ประกอบไปด้วย 1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3. ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด 4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ
 - 1.1 ความหมายของนันทนาการ
 - 1.2 ความมุ่งหมายของนันทนาการ
 - 1.3 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ
 - 1.4 ความสำคัญของนันทนาการ
 - 1.5 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ
2. กิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน
 - 2.1 การจัดนันทนาการในโรงเรียน
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดนันทนาการในโรงเรียน
 - 2.3 คุณค่าและประโยชน์ของการจัดนันทนาการในโรงเรียน
- 2.4 งานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะชีวิต
 - 3.1 ความหมายของทักษะชีวิต
 - 3.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต
 - 3.3 ความสำคัญของทักษะชีวิต
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 4.1 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
 - 4.2 ความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
 - 4.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
 - 4.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

- 4.5 บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
- 4.6 ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนันทนาการ

1.1 ความหมายของนันทนาการ

นันทนาการเป็นคำที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในลักษณะของ กิจกรรม และรูปแบบที่ให้ความสนุกสนาน ความสุขและความเพลิดเพลิน

ความหมายของนันทนาการ (Recreation) คำนานันทนาการ มีผู้เชี่ยวชาญทางนันทนาการ ได้ให้ข้อคิดเห็นของความหมายไว้ ต่างกันดังนี้

ฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า นันทนาการนั้น เป็นกิจกรรมที่มีความใกล้ชิดกับวิชาพลศึกษามาก โดยบุคคลที่เล่นนันทนาการ จะทำให้เกิดการพัฒนาทางด้าน สุขภาพทางใจ และร่างกายที่ดีมีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขเพราะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งกับตนเองและผู้อื่น

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2532) กล่าวว่า นันทนาการนั้นเน้นในเรื่องกิจกรรมการกระทำในยามว่าง โดยใช้ความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจ เพลิดเพลินใจจากกิจกรรมเป็นหลักสำคัญ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2538, น. 435) ให้นันทนาการมีความหมายว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้กระทำนั้นมีความสมัครใจ และเป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่าง ให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินก่อให้เกิดการสำราญใจ และมีความผ่อนคลายความตึงเครียด

ชูชีพ ยาวพัฒน์ (2543) ให้ความหมายนันทนาการ ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่คนเราใช้เวลาที่เหลือว่างหลังจากปฏิบัติงานประจำ หรือภารกิจประจำ โดยมีความสมัครใจในการเข้าร่วมซึ่งกิจกรรมนั้นๆ จะต้องไม่ผิดต่อข้อกฎหมายของบ้านเมือง และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเจริญทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) ให้นันทนาการได้มีความหมาย ไว้หลายลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้สดชื่นและมีพลังขึ้นมาใหม่ได้จากการเล่น การแสดงออกทางกีฬา ดนตรี ศิลปะงานอดิเรก

2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่มีกระบวนการ (Process) ของการเพิ่มประสบการณ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของชีวิต

3. นันทนาการ หมายถึง สวัสดิการทางสังคม (Social Welfare) ที่จัดบริการทางสังคมให้กับประชาชนโดยรัฐ เช่น จัดสถานพักผ่อนหย่อนใจ วนอุทยาน สวนสาธารณะ เป็นต้น

4. นันทนาการ เป็นศาสตร์ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของบุคคลในช่วงเวลาว่าง โดยนำรูปแบบของกิจกรรมเป็นเครื่องมือในการศึกษาและพัฒนา และมีความมุ่งหวังเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

Godbey (2008) คำว่าให้คำว่า นันทนาการ ว่าหมายถึง กิจกรรมที่ทำตรงข้ามกับการทำงานซึ่งทำให้สดชื่นและฟื้นฟูตนเองนันทนาการเป็นตัวแทนของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับความสนุกสนานทำให้เกิดความสุขใจ

ศรัณย์ เจียรนัย (2555) ได้นิยามคำว่า นันทนาการ ดังนี้ นันทนาการเป็นกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างและบุคคลกระทำด้วยความสมัครใจและไม่ผิดวัฒนธรรมประเพณีและกฎหมาย เมื่อกระทำแล้วก่อให้เกิดความสุขทางใจ พัฒาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

ทักษิณันท์ แก้วทิพยเนตร (2555) ได้ให้ข้อสรุปของนันทนาการไว้ ดังนี้ นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลนั้น เข้าร่วมในช่วงเวลาว่างด้วยความสมัครใจ เกิดการพัฒนาทางอารมณ์ ร่างกาย สติปัญญา และสังคม

วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว (2557) ให้ความหมายของนันทนาการว่าเป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลใช้ในกิจกรรมในการฟื้นฟู สร้างพลังขึ้นมาใหม่หรือทำให้ชีวิตเกิดความสดชื่นขึ้นมาใหม่ โดยนันทนาการนั้นเป็นกิจกรรมที่บุคคลมีอิสระในการเข้าร่วมหรือกระทำโดยสมัครใจในเวลาว่างเป็นเครื่องมือที่ทำให้บุคคลได้สัมผัสถึงประสบการณ์ของการใช้เวลาว่างอันก่อให้เกิดความสุข สนุกสนานเพลิดเพลินและส่งผลให้เกิดความสุขและความพึงพอใจในชีวิตและนำไปสู่พัฒนาคุณภาพชีวิต และมีชีวิตที่สมดุล

กรมพลศึกษา (2557) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมเวลาว่างที่สร้างสรรค์ และมีประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนที่เข้าร่วมด้วยความเต็มใจ

คัทธศิลป์ บุญพิทักษ์สกุล (2558) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่างจากการทำงาน หรือภารกิจต่างๆ โดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ทำให้ผู้กระทำกิจกรรมนันทนาการมีความรู้สึกสดชื่นมีพลังงานเกิดขึ้นใหม่ มีความสุขจากการร่วมกิจกรรมที่ได้ทำ และกิจกรรมที่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายบ้านเมือง ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดให้ นันทนาการ คือ การใช้เวลาหลังจากที่บุคคลนั้นเว้นว่างจากการปฏิบัติภารกิจ โดยเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ซึ่งกิจกรรมนั้นต้องไม่ผิดข้อกฎหมาย และประเพณีของบ้านเมือง เกิดความพึงพอใจ สนุกสนาน

จากความหมายของนันทนาการตามผู้เชี่ยวชาญทางนันทนาการให้ความหมายไว้

สรุปได้ว่า นันทนาการเป็นกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เป็นกิจกรรมที่ผู้กระทำด้วยความสมัครใจ โดยไม่ผิดวัฒนธรรมประเพณีและกฎหมาย หลังจากกระทำแล้วก่อให้เกิดความสุขทางใจ พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่อผู้กระทำ

1.2 ความมุ่งหมายของนันทนาการ

เอนก หงษ์ทองคำ (2542) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์
2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่
3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม
5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก
6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต
7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ
8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่ดี

สมเกียรติ เนตรประเสริฐ (2543) ได้เสนอความมุ่งหมายของนันทนาการ ประกอบไป

ด้วย

1. เพื่อความพึงพอใจในความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์
2. เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ
3. เพื่อผ่อนคลายความเครียดในชีวิตประจำวัน
4. ส่งเสริมความสุขให้กับชีวิตในครอบครัว
5. พัฒนาและส่งเสริมการเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย

1.3 ประโยชน์และคุณค่าของนันทนาการ

Butler และ Association (1959) กล่าวถึงคุณค่าทางนันทนาการ ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์

2. กิจกรรมนันทนาการนั้นเป็นทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตนเอง

3. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ เป็นการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

4. นันทนาการเป็นการแสวงหาความสุข
สมบัติ กาญจนกิจ (2535) ได้ให้ประโยชน์และคุณค่าของกิจกรรมนันทนาการ ไว้ว่า จะช่วยให้ชุมชนและบุคคลได้รับความสุข และความสนุก

1. กิจกรรมนันทนาการสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนสมรรถภาพทางกายที่ดี
2. กิจกรรมนันทนาการสามารถช่วยป้องกันปัญหา ต่างๆ
3. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
4. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณ์สุข ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส

5. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการ ช่วยส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของธรรมชาติ

6. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
7. ส่งเสริมการบำบัดรักษา
8. ส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม ละลายพฤติกรรมของกลุ่ม
9. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหารและตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน

ชูชีพ เยาวพัฒน์ (2543) ได้สรุปประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการเป็นหัวข้อใหญ่จำนวน 3 ข้อดังนี้

1. ประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้มีสุขภาพที่ดีทั้งจิตใจ และทางร่างกาย
2. ประโยชน์ต่อครอบครัว ทำให้ชีวิตครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่น กระชับความสัมพันธ์ในครอบครัวให้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

3. ประโยชน์ต่อสังคม

3.1 ก่อให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน

3.2 ส่งเสริมความเป็นพลเมืองที่ดี

3.3 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและสันติภาพ

3.4 ลดปัญหาการประทุพผิตศีลธรรม

กรมพลศึกษา (2557, น. 13) ได้สรุปประโยชน์ของนันทนาการไว้ 15 ประการ ดังนี้

1. พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต
2. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. พัฒนาส่งเสริมความคิดและสติปัญญาแก่บุคคล
4. ช่วยให้ได้พักผ่อนอันเป็นสิ่งจำเป็นของบุคคลอย่างยิ่ง
5. ช่วยให้เกิดความสุขและความพึงพอใจ
6. สร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสร้างความรู้สึกรักให้เกิดการยอมรับ

ตนเองและผู้อื่น

7. พัฒนาศักยภาพในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
8. ส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดี
10. ช่วยลดปัญหาอาชญากรรมและพฤติกรรมเกเรของเด็ก
11. ช่วยบำรุงขวัญและสุขภาพบุคคลแต่ละกลุ่ม
12. ส่งเสริมและสร้างความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจอันดีแก่สมาชิกภายใน

ครอบครัว

13. ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติ
14. เป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างชาติ
15. ช่วยถ่ายทอดประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมของมนุษย์

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ นอกจากให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินต่อตนเองแล้ว ยังทำให้ชีวิตครอบครัวอบอุ่น ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และเกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน ในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสาธารณะประโยชน์ ลดช่องว่างระหว่างสถานภาพที่แตกต่างกันได้

1.4 ความสำคัญของนันทนาการ

ในปัจจุบันการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของสังคมนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จนส่งผลให้การพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการ กลายเป็นเพิ่มเติมที่สำคัญมากกว่า 4 อย่างที่มนุษย์ต้องการ ได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ และยารักษาโรคและอาหาร ซึ่งได้จำแนกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้ (สมบัติ กาญจนกิจ, 2535)

1. ประชากรในสังคม นันทนาการเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งจิตใจ ร่างกาย สังคม และอารมณ์
2. ครอบครัว กิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อสำคัญที่ช่วยลดปัญหาการใช้เวลาว่างให้กับสมาชิกในครอบครัวด้วย

3. ชุมชน

3.1 ช่วยให้สมาชิกมีเหตุผลกันมากยิ่งขึ้น

3.2 ลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

3.4 ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี

4. ประเทศชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยสร้างความสงบสุขภายในได้เป็นอย่างดี และมีส่วนช่วยลดปัญหาเรื่องความประพฤติในด้านไม่พึงประสงค์ของประชากรลง

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542) กล่าวว่า นันทนาการเป็นกิจกรรม มีหลายรูปแบบ ไม่จำกัดเวลา เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ อาสาเข้าร่วมอย่างเต็มใจ ใช้เป็นกิจกรรมเพื่อการบำบัดทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นสิ่งซึ่งเป็นคนละ มีจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของนันทนาการ ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ลดปัญหาเด็กเกเร ส่งเสริมการเป็นพลเมืองที่ดี ใช้พักผ่อนผู้ป่วย สร้างความสามัคคีในกลุ่ม ความรู้สึกอนุรักษ์ธรรมชาติ

สิริลักษณ์ รักประยูร (2552) กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการว่า เป็นการนำพาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีความสงบสุข และพัฒนาให้มนุษย์มีความสมบูรณ์ทั้งจิตใจ อารมณ์ สังคม ร่างกาย

จึงสรุปความสำคัญของนันทนาการมีต่อมนุษย์ได้ว่า มีส่วนช่วยให้องค์ประกอบในการดำเนินชีวิตเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม สร้างสัมพันธ์ที่ระหว่างกลุ่มคนในชุมชน สังคม เป็นการนำพาความสุขมาให้ ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

1.5 ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

ผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพด้านนันทนาการ ได้จัดแบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมาย โอกาส และความเหมาะสมของปัจจัยมากมาย ดังนี้

พีระพงศ์ บุญศิริ (2542) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการไว้ 10 ประเภท ดังนี้

1. นันทนาการสำหรับครอบครัว
2. นันทนาการในโรงเรียน
3. นันทนาการชนบท
4. นันทนาการเยาวชน
5. นันทนาการชุมชน
6. นันทนาการเพื่อธุรกิจ
7. นันทนาการสำหรับคนพิการ

8. นันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรม
9. นันทนาการในสถานพยาบาล
10. นันทนาการอาสาสมัคร

ซูชีฟ เยาวพัฒน์ (2543) ได้แบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการเป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. นันทนาการในครอบครัว
2. นันทนาการในโรงเรียน
3. นันทนาการในชุมชน
4. นันทนาการในชนบท
5. นันทนาการธุรกิจการค้า
6. นันทนาการในโรงงานอุตสาหกรรม
7. นันทนาการในโรงพยาบาล
8. นันทนาการอาสาสมัคร
9. นันทนาการที่เป็นอาชีพ

สมบัติ กาญจนกิจ (2544) แบ่งกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทศิลปหัตถกรรม
2. กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมกีฬา
3. กิจกรรมนันทนาการการเดินรำ
4. กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
5. กิจกรรมนันทนาการพัฒนาจิตใจและความสงบสุข
6. กิจกรรมนันทนาการการละคร
7. กิจกรรมนันทนาการงานอดิเรก
8. กิจกรรมนันทนาการการดนตรีและร้องเพลง
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง
10. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
11. กิจกรรมนันทนาการพิเศษ
12. กิจกรรมนันทนาการการอ่าน พูด เขียน
13. กิจกรรมนันทนาการการบริการอาสาสมัคร
14. กิจกรรมนันทนาการการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพ
15. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์และมนุษยสัมพันธ์

สิริลักษณ์ รักประยูร (2552) กล่าวว่า การแบ่งประเภทกิจกรรมนันทนาการไม่ได้จำกัดแน่นอน ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของแต่ละบุคคล ความมุ่งหมายของการจัด ซึ่งผู้จัดจะต้องเลือกจังหวะและโอกาสให้น่าสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นสำคัญ ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีคุณค่าและความสำคัญที่แตกต่างกันออกไป

แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้แบ่งกิจกรรมนันทนาการไว้ จำนวน 11 ประเภท (กรมพลศึกษา, 2555) ดังนี้

1. ศิลปหัตถกรรม (Art and crafts)
2. เกมและกีฬา (Games and sports)
3. การเต้นรำ (Dances)
4. การละคร (Drama)
5. งานอดิเรก (Hobby)
6. การดนตรีและร้องเพลง (Music and singing)
7. กิจกรรมกลางแจ้ง / นอกเมือง (Outdoor recreation)
8. วารณกรรม (อ่าน พูด เขียน) (Reading, speaking and writing)
9. กิจกรรมทางสังคม (Social recreation)
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (Special event)
11. กิจกรรมบริการอาสาสมัคร (Voluntary service)

แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้แบ่งกิจกรรมนันทนาการไว้ จำนวน 11 ประเภท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ดังนี้

1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)
2. การเต้นรำ (การเต้นรำพื้นเมือง การเต้นรำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ)
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกม ฯลฯ)
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)

10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)

11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา ฯลฯ)

จึงสรุปได้ว่าผู้วิจัยใช้กิจกรรมนันทนาการ ตามแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555 – 2559) กำหนดไว้ จำนวน 11 ประเภท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ดังนี้

1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)
2. การเดินร่ำ (การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลี้ลาศ ฯลฯ)
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกมายากล ฯลฯ)
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)
11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา ฯลฯ)

2. นันทนาการในโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันนับเป็นสถาบันที่สำคัญ ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนศึกษาอย่างเป็นระบบ ให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนตามอัธยาศัยของแต่ละบุคคลที่พึงกระทำได้ ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายบัญญัติในการศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้เยาวชนของชาติได้เข้าศึกษาเล่าเรียนในวิชาบังคับ ขั้นพื้นฐาน 6 ปี และมีนโยบายขยายการศึกษาภาคบังคับขึ้นเป็น 9 ปี เพื่อให้เยาวชนได้พัฒนาและเข้าใจการเจริญเติบโตในด้าน จิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม เพื่อให้มีโอกาสสามารถประกอบอาชีพและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศไทยต่อไป (สมบัติ กาญจนกิจ, 2535)

ชูชีพ เยาวพัฒน์ (2543) ได้กล่าวไว้ว่าโรงเรียนเป็นแหล่งบริการทางวิชาการแก่เด็กและเยาวชน ที่สำคัญแห่งหนึ่ง นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการแก่นักเรียนแล้ว ทางโรงเรียนควรจะมีการจัดดำเนินกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาจิตเจ้านักเรียนให้มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถ

ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนันทนาการที่ควรจัดในโรงเรียนควรจะเป็นกิจกรรมทางกีฬาประเภทต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนในเรื่องของการออกกำลังกาย กิจกรรมทางดนตรี ลูกเสือ-เนตรนารี ห้องสมุชชมรมต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนสมัครเป็นสมาชิกชมรมใดชมรมหนึ่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอันทำให้เกิดประโยชน์ทั้งในด้านการเรียนและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยไปอีกทางหนึ่งด้วย

นันทนาการในโรงเรียน เป็นการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยของผู้เรียน เด็ก และเยาวชน หรือกระบวนการที่สร้างกิจกรรม ให้เกิดความเต็มโตทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจนันทนาการช่วยส่งเสริมคุณค่าในเรื่องความสมดุลและการใช้เวลาว่างให้คุณภาพและสมดุลกับงาน นันทนาการช่วยให้เยาวชนรู้จักการจัดการเวลา พัฒนาคุณค่าทางสังคมระบอบประชาธิปไตยและเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคตของประเทศต่อไป

คุณลักษณะของกิจกรรมนักเรียน

1. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มีเสรีภาพในการเลือกกิจกรรมที่ตนจะเข้าร่วม
2. ได้รับความเห็นชอบของโรงเรียน
3. ไม่มีหน่วยกิต หรือคะแนนทางวิชาการ
4. ให้ความเสมอภาพและยุติธรรมอย่างเหมาะสม ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ

2.1 การจัดนันทนาการในโรงเรียน

การจัดนันทนาการในโรงเรียน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนา ลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ช่วยให้พวกเขาได้มีโอกาสเข้าใจ มีความรักและความซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลาว่าง รู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีจุดหมาย ส่งเสริมการสร้างลักษณะนิสัยและความเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต

ซูชีฟ เยาวพัฒน์ (2543) กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดได้โดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ในรูปแบบลักษณะต่างๆ ที่โรงเรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ตรง ก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์ความสุขแก่ผู้เข้าร่วม

1. กีฬาสี หรือวันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ส่งเสริมความรักและเข้าใจกีฬา
2. มหากรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ
3. เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์
4. เทศกาลส่งเสริมคุณธรรม เทศกาลวันแห่งความรัก วันครู วันเด็ก วันแม่

5. วันอาสาฬหบูชาชุมชน เช่น วัด โรงเรียน ศาลา ส่งเสริมคุณค่าการให้และการรับบริการ เพื่อตอบสนองเพื่อนมนุษย์

6. นิทรรศการ เทศกาลดนตรีประเภทต่างๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ และความซาบซึ้ง

7. การประกวดศิลปะ การมีฝีมือและงานหัตถกรรมของนักเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่ดี

8. นันทนาการทางสังคม เช่น งานแสดงของโรงเรียน งานปิกนิก (Picnic) การแสดงละคร การเต้นรำ ส่งเสริมมนุษย์สัมพันธ์ และการเรียนรู้

9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี ยุวกาชาด ซึ่งผสมผสานกิจกรรมอื่น เช่น การเดินทางไกล แคมป์ไฟ ไร่ชา ศึกษาธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ การศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร เต้นรำ การสังคมในกลุ่มต่างๆ

10. กิจกรรมทัศนศึกษาและการท่องเที่ยว ช่วยส่งเสริมประสบการณ์ใหม่ การเรียนรู้ในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ชนบท ธรรมชาติ หรือหน่วยงาน สถานที่ที่ศึกษาได้

การจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนเป็นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของเด็กหรือเพื่อชดเชยให้แก่เด็กนักเรียนเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เป็นกิจกรรมพิเศษ นอกเวลาเรียน และสามารถพัฒนาในด้านการออกกำลังกาย

2.2 วัดดูประสงค์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียน

2.2.1 ความรู้ นักเรียนได้มีความรู้ทางด้านนันทนาการ สามารถนำความรู้ไปใช้ในเวลาวางให้เป็นประโยชน์ และพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์

2.2.2 ทักษะ นักเรียนได้เสริมสร้างลักษณะนิสัย มีทักษะในกิจกรรม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในเวลาวาง

2.2.3 ทศคติ ในการใช้เวลาวางและกิจกรรมนันทนาการ นักเรียนมีทัศนคติที่ดี

2.2.4 พฤติกรรม ในการทำกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2.3 คุณค่าและประโยชน์ของการจัดนันทนาการในโรงเรียน

นันทนาการในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านความเจริญเติบโต ซึ่งเมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว จักก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์

2.3.1 เพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยและความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

2.3.2 เพื่อให้เด็กรู้จักระเบียบวินัย หน้าที่ความรับผิดชอบ

2.3.3 เพื่อความร่วมมือ ประสานงานในกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน

2.3.4 เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักความสามารถ ความถนัด และพัฒนาความสามารถนั้นๆ ให้ดียิ่งขึ้นตามความสนใจของตนเอง

2.3.5 เพื่อให้วางตนในสังคมได้ดี และสร้างเสริมวินัย ให้นักเรียนเคารพกฎ ข้อบังคับต่างๆ ในสังคมที่ตนอยู่

2.3.6 เพื่อให้นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ รักโรงเรียน หยิ่งในเกียรติของโรงเรียนและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเกิดความสนุกสนานที่จะทำงานที่ตนเองสนใจ

2.3.7 เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะในการเป็นผู้นำ มีความคิดเกิดความสนุกสนานที่จะทำงานที่ตนเองสนใจด้วยความริเริ่มสร้างสรรค์

2.3.8 เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนเอง

2.3.9 ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ มีความรับผิดชอบและเคารพบุคคลอื่น

2.3.10 เพื่อช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างแท้จริง ช่วยให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.3.11 เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิชาในหลักสูตรของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2.3.12 มีส่วนช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ และมีประสิทธิภาพ

2.4 งานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

มาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนประกอบด้วย 7 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2561 จำนวน 3 มาตรฐาน คือ 1) คุณภาพผู้เรียน 2) กระบวนการบริหารและการจัดการ 3) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรฐานเพิ่มของโรงเรียน จำนวน 4 มาตรฐาน คือ 1) ผู้เรียนมีสมรรถนะสากล 2) การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ต้นแบบศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 4) การบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้ชุมชนและสังคมเข้มแข็งและยั่งยืน

ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2561 พบว่า 1) คุณภาพของผู้เรียนอยู่ในระดับยอดเยี่ยม ผู้เรียนมี ความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์หาคำตอบอย่างมีวิจารณญาณ สามารถอภิปรายและเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหา ผู้เรียน สามารถอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างที่หลากหลาย มีสุขภาพะทางร่างกาย และจิตสังคมอยู่ใน ระดับยอดเยี่ยม 2) กระบวนการบริหารและการจัดการอยู่ในระดับยอดเยี่ยม โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจที่ชัดเจน สอดคล้องกัน โครงสร้างการบริหาร ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยการพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพ ผู้เรียนรอบด้าน ตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (ตาม แนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา) ด้วยกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบความถนัดแลพัฒนาศักยภาพ ของตน โดยโรงเรียนจัดให้มีกระบวนการ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ 1) ระยะค้นหาตนเอง 2) ระยะค้นคว้า 3) ระยะค้นพบตนเอง และ 4) ระยะเตรียมตัวสู่วิชาชีพ ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย มีการจัดการเรียนการสอนใน 22 วิชาเอก ที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียน และเพื่อให้การจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีระบบการ นิเทศภายใน เพื่อนำข้อมูลมาส่งเสริม / พัฒนาบุคลากร ซึ่งมีบุคลากรศึกษาต่อในระดับปริญญาโท จำนวน 42 คน จัดสรรทุนในการศึกษาสำหรับบุคลากรที่ศึกษาต่อระดับปริญญาเอก จำนวน 21 คน ตลอดจนส่งเสริมการอบรม การศึกษาดูงานการวิจัยของบุคลากร จำนวน 30 เรื่อง นอกจากนี้ โรงเรียนยังมีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มีระบบรักษาความปลอดภัย รวมทั้งมี การจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพียงพอต่อการใช้งาน 3) กระบวนการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอยู่ในระดับยอดเยี่ยม โรงเรียนมีการส่งเสริมอาจารย์ในเรื่องการ ทำงานวิจัย เพื่อสร้างนวัตกรรมและการวิจัยที่มีคุณภาพ โดยนำผลการวิจัยมาพัฒนาผู้เรียนผ่าน กระบวนการคิด เน้นการปฏิบัติจริง ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นเชิงบวก นักเรียนมี ความสุขในการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน ต่ออาจารย์ และเพื่อน 4) ผู้เรียนมีสมรรถนะสากลอยู่ใน ระดับยอดเยี่ยม ผู้เรียนสามารถแสดงออกถึงทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม โดยผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาที่สามมีการส่งเสริมการใช้ภาษาที่สามสำหรับผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ ภาษาพม่าภาษาอินโดนีเซีย ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี และภาษาฝรั่งเศส 5) การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษอยู่ในระดับยอดเยี่ยม มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 2 แบบ คือรูปแบบการเรียนรู้ร่วมเต็ม เวลา และรูปแบบการเรียนรู้ร่วมบางเวลา เพื่อการพัฒนานักเรียนศูนย์ศึกษาวิโรฒ ตามประเภทหรือ อาการทั้ง 5 ประเภท ประกอบด้วย นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงและการ สื่อสารด้วยการพูด นักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นนักเรียนที่มีภาวะออทิสซึม พบว่า นักเรียนสามารถ สร้างผลงานจากการเรียนการสอนและสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ 6) ต้นแบบศูนย์ฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับยอดเยี่ยมโรงเรียนมีกระบวนการและการบริหารงานศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างเป็นระบบ มีหลักสูตรและกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพอาจารย์พี่เลี้ยงให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพมีรูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาสำหรับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายของสถานศึกษา และมีกระบวนการ กิจกรรมที่เสริมสร้างความเป็นครูให้แก่ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 7) การบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมเพื่อให้ชุมชนและสังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับยอดเยี่ยม การดำเนินโครงการชุมชนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้สำหรับครู สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว กิจกรรมพัฒนาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ การออกแบบสื่อหรือนวัตกรรมและการวัดผลการประเมินผล

โดยจุดเด่นของกระบวนการบริหารและการจัดการ มีดังนี้

1. มีโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน
2. มีบุคลากรที่เพียงพอและคุณสมบัติตรงตามสาขาวิชาเอก
3. มีการพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (ตามแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา) อย่างต่อเนื่อง
4. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เชื่อมต่อการเรียนรู้ และสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

4.1 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการ

4.1.1 ระบบบริหารจัดการรวมศูนย์ ที่ประกอบไปด้วย ระบบการจัดการโครงสร้างเทคโนโลยีสื่อสาร อาคารสถานที่และสารสนเทศ ที่ช่วยในการอำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการแจ้งซ่อม เพิ่มประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้

4.1.2 มีระบบจัดการข้อมูลสารสนเทศและระบบเว็บไซต์กลุ่มสาระการเรียนรู้

4.1.3 มีระบบบันทึกการเข้าโรงเรียนและบันทึกการเข้าชั้นของนักเรียน

4.1.4 มีระบบความปลอดภัยด้วยระบบวงจรปิดการควบคุมระบบการเปิดปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องเรียน

4.1.5 มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถรองรับการใช้งานใน
หน่วยงานและการจัดการเรียนรู้

4.1.6 มีช่องทางการสื่อสารผ่านแอปพลิเคชันออนไลน์

4.2 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้มีการใช้ระบบ E -
learning เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

5. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ

5.1 กระบวนการส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

5.2 มีรูปแบบการนิเทศภายในสำหรับอาจารย์ใหม่อาจารย์ผู้สอนและ
อาจารย์พี่เลี้ยง

5.3 กระบวนการส่งเสริมการสร้างสื่อนวัตกรรมและการวิจัยที่มีคุณภาพ

6. มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะชีวิต

ได้มีผู้ให้คำนิยามและจัดองค์ประกอบทักษะชีวิตแตกต่างกันไปไว้มากมายคำว่า ทักษะชีวิต ทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการเรียนรู้ชีวิต และทักษะการดำเนินชีวิต เป็นความหมายที่สอดคล้องตรงกับคำว่า Life skills ซึ่งองค์การอนามัยโลก (World Health Organization ; WHO) เป็นผู้บัญญัติศัพท์นี้รวมทั้งให้ความหมายขององค์ประกอบของความสามารถในด้านนี้ด้วย (วนิดา ขาว มงคล เอกแสงศรี, 2546) และเริ่มต้นนำมาเผยแพร่ ส่งเสริมการสอนทักษะชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้คนรู้จักดูแลตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้คนมีสภาพการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมด้วยตนเองได้โดยไม่เป็นภาระของสังคม โดยสอดคล้องกับแนวคิดในการ ปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพ แต่เน้นความสำคัญของบุคคลให้รู้จักการปรับตัวพร้อมการเผชิญใน การเปลี่ยนแปลงทางสังคม (WHO. 1997)

3.1 ความหมายของทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (WHO. 1997) กล่าวว่า ทักษะชีวิตเป็น ความสามารถในการปรับตัวของบุคคล สิ่งที่ต้องเผชิญในสังคม และ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน

กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ยูนิเซฟ (UNICEF. 2004) กล่าวว่า ทักษะชีวิตนั้นเป็นทักษะ ความสามารถระหว่างบุคคล เป็นกลุ่มใหญ่ของจิตวิทยาสังคม ซึ่งทักษะชีวิตมีส่วนช่วยเรื่องการสื่อสาร และการตัดสินใจ รวมถึงการจัดการกับอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมสุขภาพจิต (2544) กล่าวว่า เป็นความสามารถอันประกอบด้วยเจตคติ ความรู้ และ ทักษะในการจัดการกับความกดดัน ความบีบคั้น ปัญหาต่างๆ รอบตัวที่เกิดขึ้น

ซึ่งนักวิชาการและนักการศึกษาก็ได้ให้ความหมายไว้คล้ายคลึงกัน เช่น

วนิดา ขาวมงคล เอกแสงศรี (2546) มีการกล่าวถึงทักษะชีวิตว่า

1. ความสามารถของมนุษย์ที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ความสามารถที่มนุษย์สามารถเรียนรู้จากตนเองและผู้อื่น ซึ่งรวมถึงสภาพแวดล้อม ทั้งทางธรรมชาติและทางสังคมที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้น
3. ความสามารถที่ประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และทักษะการจัดการกับชีวิตของตนเอง กับปัญหา กับสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้
4. ความสามารถที่มนุษย์ควรจะได้จนบรรลุจุดสูงสุดในชีวิต คือความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

เทพ สงวนกิตติพันธ์ (2545) ได้ให้ความหมายคือ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ที่จะช่วยให้ความเป็นอยู่ หรือประสบความสำเร็จในชีวิต ในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีความสุข

ศมาภรณ์ แผนสมบุญ (2548) กล่าวว่า เป็นความสามารถภายในตัวบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ และทักษะ ที่จะจัดการกับปัญหา รอบ ๆ ตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ให้ความหมาย ทักษะชีวิต ให้เป็นความสามารถของบุคคลที่จะจัดการกับปัญหา รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบันและสามารถปรับตัว เพื่อเตรียมพร้อมรับมือในอนาคต

ศรีปะโค พิษณุกร (2555) มีการกล่าวว่า ทักษะชีวิต เป็นความสามารถของบุคคลในการปรับตัว จัดการกับปัญหา เตรียมความพร้อมสำหรับการปรับตัวได้อย่างสร้างสรรค์ ด้วยการใช้ความคิดเชิงเหตุผล

ยุพยง วุ่นวงศ์ (2561, น.53) กล่าวถึงทักษะชีวิตว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการกับปัญหาตนเองในการดำเนินชีวิตปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของบุคคล ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน สามารถปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 องค์ประกอบของทักษะชีวิต

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะชีวิต พบว่าองค์ประกอบทักษะชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน คือ องค์ประกอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น หมายถึง การมีความภูมิใจในตนเองและผู้อื่น แสดงออกในสิ่งที่ตนเองภาคภูมิใจ และของเพื่อนให้ผู้อื่นรับรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น กล้าแสดงความคิดเห็นความรู้สึกและการกระทำของตนเองได้อย่างมั่นใจ ยอมรับการกระทำ ความรู้สึก และความคิดที่ดีของผู้อื่น

2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การรู้จักขั้นตอนการแก้ปัญหา และวิธีการตัดสินใจที่ถูกต้อง สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิด และเผชิญกับปัญหา และเลือกแก้ไขปัญหอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์

3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด หมายถึง การรู้จักสร้างความสุขให้แก่ตนเอง และรู้วิธีการที่ทำให้ตนเองมีความสุขได้อย่างเหมาะสมเมื่อเกิดความเครียด

4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น หมายถึง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และให้ความร่วมมือได้เป็นอย่างดี โดยมีความสำเร็จบนพื้นฐานความเป็นประชาธิปไตย และปฏิบัติตามข้อตกลง และกติกาของกลุ่ม ชั้นเรียน และสังคม

องค์ประกอบของทักษะชีวิตตามแนวทางซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) ได้ศึกษา กล่าวว่าองค์ประกอบของทักษะชีวิตในแต่ละประเทศ แต่ละวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันไปตาม สถานการณ์ แต่ก็สามารถวิเคราะห์ออกมาได้ว่ามีทักษะชีวิตพื้นฐานหรือทักษะชีวิตหลัก (core set of skills) ที่ใช้ในการส่งเสริมสุขภาพและความผาสุกสำหรับเด็กและวัยรุ่นเป็น 10 องค์ประกอบ คือ

1. ทักษะการตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง เป็นทักษะที่จะช่วยให้บุคคลมีการ ตัดสินใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักของเหตุและผล การประเมินทางเลือกคือ มี ประเมินผลของการตัดสินใจเลือกทางนั้น ๆ

2. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) หมายถึง เป็นทักษะที่จะช่วยให้บุคคลสามารถ แก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต และส่งผลทำให้เกิดภาวะดีใจเครียดทั้งร่างกายและจิตใจของเขา

3. การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เป็นส่วนที่จะสนับสนุนการตัดสินใจและแก้ปัญหาจากการค้นหาทางเลือกต่าง ๆ และผลที่เกิดขึ้นในแต่ละทางเลือก โดยสามารถนำเอาประสบการณ์มาใช้ในการปรับตัวในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม แม้ว่าบางครั้งจะยังไม่มี การตัดสินใจและแก้ไขปัญหาก็ตาม ความคิดสร้างสรรค์ยังช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ 4

4. การมีความคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เป็นความสามารถของบุคคล ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะข้อมูลข่าวสาร และประเมินปัจจัยต่าง ๆ จากปัญหาและ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมตัวเรา และปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลจากสื่อชนิดต่าง ๆ ที่มีผลต่อ การดำเนินชีวิตของบุคคล

5. ทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) เป็นความสามารถในการใช้คำพูด ท่าทาง เพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ต่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ โดยสามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ความต้องการ การขอร้อง การตักเตือน การช่วยเหลือและการปฏิเสธอีกทั้งสามารถรับรู้ถึงความรู้สึก นึกคิดของอีกฝ่ายได้ด้วย

6. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationship Skills) เป็น ความสามารถของบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถที่จะรักใคร่ เพื่อให้อารมณ์ดีซึ่งความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข และรวมถึง แรงสนับสนุนทางสังคมที่ได้จากการรักษาสัมพันธภาพที่ดีของบุคคลในครอบครัว

7. ความสามารถที่จะตระหนักรู้ในตนเอง (Self - Awareness) เป็น ความสามารถของ บุคคลในการเข้าใจจุดดี - จุดด้อยของตนเอง อะไรที่ตนเองต้องการ และอะไรที่ตนเองไม่ต้องการ และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา หรืออาชีพ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอีกด้วย

8. ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) เป็นความสามารถในการที่จะเข้าใจถึง ความ เหมือน หรือความแตกต่างระหว่างบุคคล ถึงแม้จะไม่คุ้นเคยก็จะช่วยให้เราเข้าใจและยอมรับใน ความแตกต่างของบุคคลอื่น ไม่ว่าในแง่ของความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา ฯลฯ โดยเฉพาะบุคคลที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือและการดูแลเป็นพิเศษจากสังคม

9. การจัดการเกี่ยวกับภาวะอารมณ์ (Coping with Emotions) เป็น ความสามารถในการ ควบคุมอารมณ์ การรู้จักและเข้าใจอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น อีกทั้งรู้วิธีการ

จัดการกับอารมณ์ซึ่งจะ ทำให้สามารถตอบสนองและแสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

10. การจัดการเกี่ยวกับความเครียด (Coping with stress) เป็นความสามารถของบุคคล ในการรับรู้ถึงสาเหตุและรู้วิธีการผ่อนคลายความเครียด และแนวทางในการควบคุมระดับ ความเครียด เพื่อให้เกิดการเบี่ยงเบนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

ดีนไบเลย์และปาร์คเกอร์ (Deen; Bailey & Parkerl. 2002) ได้แบ่งทักษะชีวิตเป็น 8 ทักษะ

1. ทักษะการสร้างการตัดสินใจ (decision making skills)
2. ทักษะการใช้ทรัพยากรอย่างฉลาด (wise use of resources skills)
3. ทักษะการสื่อสาร (communication skills)
4. ทักษะการยอมรับความแตกต่าง (accepting differences skills)
5. ทักษะความเป็นผู้นำ (self-responsibility skills)
6. ทักษะการใช้ประโยชน์ (useful / marketable skills)
7. ทักษะการเลือกวิธีการดำเนินชีวิตที่ดี (healthy lifestyle choices skills)
8. ทักษะการรับผิดชอบในตนเอง (self-responsibility skills)

นิลลี (Neeley. 2004) แบ่งองค์ประกอบของทักษะชีวิตได้ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง (self-confidence development)
2. ด้านแรงจูงใจเพื่อความสำเร็จ (motivation to achieve)
3. ด้านทักษะการสร้างการตัดสินใจ (decision marketing skills) ด้านการตั้งเป้าหมาย (goal-setting skills) ด้านการวางแผน (planning skills) ด้านทักษะการแก้ปัญหา (problem-solving skills)
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ (interpersonal effectiveness)
5. ด้านทักษะการสื่อสาร (communication skills)
6. ด้านวัฒนธรรมที่แตกต่าง (cross-cultural effectiveness)
7. ด้านความรับผิดชอบในพฤติกรรม (responsible behavior)

ในด้านองค์ประกอบทักษะชีวิตของโครงการพัฒนาศักยภาพประชากรไทย คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล (รุจา ภูไพบูลย์, 2553) ซึ่งได้จัดและให้คำนิยามขององค์ประกอบทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยการจัดการประชุม

เชิงปฏิบัติการ มีการระดมสมองจากกุมารแพทย์ นักจิตวิทยา นักการศึกษา พยาบาลเด็ก พยาบาล
อนามัยโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และผู้แทนผู้ปกครองนักเรียน กำหนดทักษะชีวิตที่จำเป็นซึ่งควร
ได้รับการสอนและพัฒนาอย่างเร่งด่วนในนักเรียนชั้นประถมศึกษาตามบริบทของสภาพสังคมและ
วัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน เป็น 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความภาคภูมิใจในตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าจากการรับรู้
จุดดี หรือความสามารถในด้านต่างๆ ของตนเอง และยอมรับนับถือในตนเอง
2. การคิดเชิงวิเคราะห์และการบริโภคสื่อ หมายถึง ความสามารถที่จะคิดอย่างมี
ระบบ มีวิจารณญาณ กั้นกรองการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสื่อได้อย่าง
รอบคอบ บนฐานของความถูกต้องและความจริง
3. การตัดสินใจและการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการใช้กระบวนการ
วางแผนเพื่อค้นหาทางเลือกที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปได้อย่างมีเหตุผล และจัดการวางแผน
แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
4. การควบคุมกับอารมณ์ หมายถึง ความสามารถที่จะจัดการความรู้สึกต่างๆ
ของ ตนเองเพื่อยับยั้งการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และมีการแสดงออกทั้งทางกิริยาและ
อารมณ์ อย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ที่มีอารมณ์เป็นตัวก่อให้เกิดปัญหา
5. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจ ไม่โกหก ไม่คิดทรยศ
หลอกลวง ไม่คดโกง ไม่บิดเบือนความเป็นจริงทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
6. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การรู้จักให้ แบ่งปันน้ำใจและสิ่งของแก่ผู้อื่น
โดยไม่หวังผลตอบแทนด้วยความรู้สึกเห็นอกเห็นใจและความเมตตากรุณา
7. ความพอเพียง หมายถึง การใช้จ่ายและใช้ชีวิตอย่างสมดุล ตั้งอยู่บนความ
พอดี พอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีความพร้อมต่อการรับการเปลี่ยนแปลง
8. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง ความสำนึกได้อยู่เสมอในการกระทำสิ่งที่
ดี กับ ตนเอง เอาใจใส่ติดตามผลไม่ทอดทิ้ง ไม่ปัดความรับผิดชอบ
9. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง ความสำนึกได้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่ง
ของ ครอบครัวและกระทำให้เกิดสิ่งที่ดีแก่ครอบครัว มีส่วนร่วมในการเอาใจใส่ไม่ทอดทิ้งครอบครัว
เพื่อ สุขและชื่อเสียงของครอบครัว ตามความสามารถของตน
10. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง ความสำนึกได้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของ
สังคม และกระทำสิ่งที่ดีต่อสังคม มีส่วนร่วมในการเอาใจใส่ดูแลสังคม ปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่ และ
ไม่ ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่นและข้อตกลงของสังคม

3.3 ความสำคัญของทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) กล่าวว่าวิธีการที่ดี และเหมาะสมในการส่งเสริมความสามารถเชิงจิตสังคม คือการช่วยให้บุคคลมีแหล่งประโยชน์ ภายในตนเองและจากสังคม ที่จะช่วยในการจัดการกับปัญหา หรือการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กภายในโรงเรียนนั่นเอง นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า การสอนทักษะชีวิตในทาง อุดมคติแล้ว ควรมีการส่งเสริมให้ได้รับการสอนทักษะชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก ก่อนที่จะได้รับรูปแบบของ พฤติกรรมและการมีปฏิสัมพันธ์ในทางลบเกิดขึ้น มีการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทยเป็น จำนวนมาก ซึ่งมากกว่าร้อยละ 80 เป็นการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับเด็กภายใน โรงเรียน ซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO, 1997) มีแนวคิดที่ว่าวิถีทางในการพัฒนาทักษะชีวิตในเด็กวัย เรียนที่เหมาะสมที่สุด ก็คือ ควรเริ่มพัฒนาทักษะชีวิตขึ้นในระบบโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ เหมาะสมสำหรับเริ่มต้นการสอนทักษะชีวิต เนื่องจาก เด็กส่วนใหญ่อยู่ในระบบโรงเรียนซึ่งจะเข้าถึง ได้ง่าย มีโครงสร้างพื้นฐานในเรื่องการพัฒนาเด็กที่ชัดเจน จึงคุ้มค่าต่อการสอน ครูมีประสบการณ์ ในการสอนอยู่แล้ว ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน สามารถติดตามประเมินผลได้ทั้งในระยะสั้นและยาว ให้ความเชื่อถือและไว้วางใจ

ศรีปะโค พิษณุกร (2555) กล่าวว่า การมีทักษะชีวิต เปรียบเสมือนการมีภูมิคุ้มกันที่ช่วยลดหรือป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาตามมา และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพ ทั้งสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวข้องเนื่องจากพฤติกรรมเสี่ยงของ บุคคล จากการต้องเผชิญกับความเครียดและแรงกดดันในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้ เกิดปัญหาสุขภาพตามมา ดังนั้นการส่งเสริมความสามารถเชิงจิตสังคมจึงมีส่วนช่วยในการส่งเสริม พฤติกรรมทางบวกของบุคคลเป็นอย่างยิ่ง

4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.1 หลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปวงชนทุกคนมีโอกาสในการเข้ารับการศึกษามีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับการเป็นสากล โดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาที่สามารถปรับเปลี่ยน และมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเนื้อหาสาระ การจัดการเวลา และการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ ประสบการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ นอกกระบบ เพื่อให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย

4.2 ความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านของการส่งเสริมด้านความสุข สติปัญญา ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการศึกษาต่อในด้านที่สนใจ และนำไปต่อยอดเป็นอาชีพในอนาคตได้ ซึ่งได้กำหนดความมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม เกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามหลักการของศาสนาที่ตนนับถือ
2. ผู้เรียนมีความรู้อันเป็นทักษะสากล มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยี และการทักษะชีวิต
3. ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย และจิตใจ มีสุนทรีย์และรักในการออกกำลังกาย
4. ผู้เรียนมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ที่มีความรักชาติ ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของแผ่นดิน
5. ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่เป็นสาธารณะประโยชน์ต่อสังคม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาความเป็นไทย

4.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งในการส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้สำเร็จบรรลุตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ นั้น จะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะความสามารถที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถด้านการสื่อสาร ด้านการคิดวิเคราะห์ ด้านการแก้ไขปัญหา ด้านการใช้ทักษะชีวิต และด้านการใช้เทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

1. ด้านการสื่อสาร เป็นทักษะความสามารถของการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงประสบการณ์ ระหว่างบุคคล โดยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึง และเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่ผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคมน้อยที่สุด
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการคิด การสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมอย่างมีวิจารณญาณ มีการคิดไตร่ตรองอย่างเป็นระบบ
3. ด้านการแก้ไขปัญหา เป็นความสามารถของบุคคล ในการเผชิญหน้ากับปัญหาและสามารถจัดการกับสิ่งที่เจอได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. ด้านการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการรวบรวมวิธี กระบวนการต่างๆ มาปรับใช้กับชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีพัฒนาการที่ดีในด้านของการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

5. ด้านการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์สารสนเทศต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม พร้อมกับมีกระบวนการในการพัฒนาตนเองทางด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอ

4.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งในการส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้สำเร็จบรรลุตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ นั้น จะช่วยสร้างเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะความสามารถที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถด้านการสื่อสาร ด้านการคิดวิเคราะห์ ด้านการแก้ปัญหา ด้านการใช้ทักษะชีวิต และด้านการใช้เทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

1. ด้านการสื่อสาร เป็นทักษะความสามารถของการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ให้ผู้อื่นได้รับรู้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อมูล ข่าวสาร รวมถึงประสบการณ์ ระหว่างบุคคล โดยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึง และเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่ผลกระทบบที่มีต่อตนเอง และสังคมน้อยที่สุด

2. ด้านการคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการคิด การสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมอย่างมีวิจารณญาณ มีการคิดไตร่ตรองอย่างเป็นระบบ

3. ด้านการแก้ปัญหา เป็นความสามารถของบุคคล ในการเผชิญหน้ากับปัญหาและสามารถจัดการกับสิ่งที่เจอได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

4. ด้านการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการรวบรวมวิธี กระบวนการต่างๆ มาปรับใช้กับชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีพัฒนาการที่ดีในด้านของการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น

5. ด้านการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์สารสนเทศต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม พร้อมกับมีกระบวนการในการพัฒนาตนเองทางด้านเทคโนโลยีอยู่เสมอ (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2562)

4.5 บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

บทบาทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จากการศึกษาแผนภาพ คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ประกอบไปด้วยทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

3RS ประกอบไปด้วย

การอ่านออก (Reading)

การเขียนได้ (Writing)

และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)

8Cs ประกอบไปด้วย

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)

ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding)

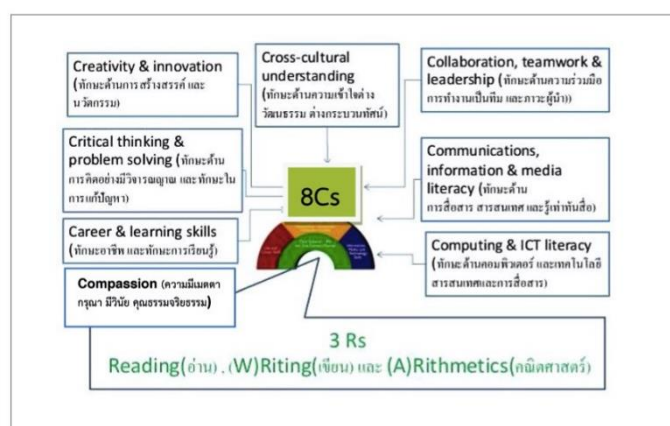
ทักษะด้านการร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership)

ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy)

ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)

ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)

ทักษะความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

ภาพประกอบ 2 คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน
(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 80)

ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จำนวน 5 ประการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6-7)

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4.6 ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21

แนวคิดและวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 76-78) เป็นแนวคิดที่เน้นให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในมิติการเรียนรู้แบบ (3Rs 8Cs)

3RS ประกอบไปด้วย

- การอ่านออก (Reading)
- การเขียนได้ (Writing)
- และการคิดเลขเป็น (Arithmetics)

8Cs ประกอบไปด้วย

ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)

ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding)

ทักษะด้านการร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership)

ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy)

ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)

ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)

ทักษะความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

ยุพยง วุ่นวงศ์ (2561) กล่าวว่า บทบาทของครู ผู้เรียนและคนในศตวรรษที่ 21 ครูจะต้องปรับตัวและบทบาทการเรียนการสอน เพิ่มการพัฒนาทักษะต่างๆ ให้มากขึ้น ทั้งทักษะการชีวิต ทักษะการประกอบอาชีพ ทักษะการคิดแก้ปัญหา และยังเน้นให้บุคคลต้องเรียนรู้รูปแบบ 3R และ 8C ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญที่เด็กไทยต้องมี

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

Holt (2008) ได้ศึกษาการเรียนรู้ของเยาวชนผ่านการมีส่วนร่วมในกีฬา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษานี้จะตรวจสอบว่าเยาวชนได้เรียนรู้ทักษะชีวิตผ่านการมีส่วนร่วมทีมฟุตบอลหรือไม่ จากการนำเสนอข้อค้นพบจากมุมมองทางนิเวศวิทยา (Bronfenbrenner, 2005) เริ่มต้นด้วยปัญหาส่วนปลายก่อนที่จะพูดคุยในประเด็นที่ใกล้เคียงกันมากขึ้น ดังนั้นจึงนำเสนอโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาของโรงเรียนในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับโรงเรียน สามารถอธิบายปรัชญาการสอนและแง่มุมที่สำคัญบางประการของวิธีการเข้าสอน โดยได้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับทักษะชีวิต 3 ประการ ได้แก่ ความคิดริเริ่ม การมีสัมมาคารวะ และการทำงานเป็นทีม การปรึกษาหารือเกี่ยวกับของเขตถึงทักษะเหล่านี้ เรียนรู้ผ่านการเล่นฟุตบอลและอาจจะถ่ายโอนไปยังชีวิตจริงได้

Weiss (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาของกลุ่มวัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 16-18 ปี ศึกษาผ่านโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพ ดังนี้ 1) ความสามารถในการอยู่ร่วมกันสังคมได้อย่างเหมาะสม เช่น การมีปฏิสัมพันธ์และมีการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพบปะผู้คน การสังสรรค์ 2) รู้จักการปรับตัว เช่น การจัดการและการควบคุมอารมณ์ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง และผู้อื่น 3) การเป็นผู้ที่มีความคิด และท้าทายสิ่งใหม่ๆ ที่เข้ามา รู้จักการวางแผนในอนาคต โดยกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้า 4) เมื่อเกิดสถานการณ์คับขัน จะสามารถแก้ปัญหาหรือแก้ไขความขัดแย้ง โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อประเมินผลของโปรแกรมการพัฒนาเยาวชนกับการประสบความสำเร็จ และตรวจสอบความรู้ของทักษะชีวิตที่พัฒนามาจากโปรแกรม เมื่อวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โครงสร้างของทักษะชีวิตสามารถวัดได้จากองค์ประกอบที่ได้ศึกษาเอกสารจริง และเมื่อศึกษากับวัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 16-18 ปี ในปีต่อมา พบว่า คะแนนระหว่างสองช่วงเวลานั้น มีค่าคงที่ขององค์ประกอบทักษะชีวิตและอาชีพ ทำให้ทราบว่าเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้าง สามารถใช้ในการวิจัยการประเมินผลกับโปรแกรมการพัฒนาเยาวชนต่อไป

Bhoomikumar (2014) ได้ศึกษาผลการส่งเสริมทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น ในประเทศกัมพูชา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งกลุ่มที่ทำแบบสอบถามก่อนคือกลุ่มทดลอง นักวิชาการ ได้ให้ทำแบบสอบถาม 2 รูปแบบ 1) การพัฒนาทักษะในวัยรุ่น 2) แบบสอบถามพฤติกรรมของตนเอง เพื่อดูขนาดของผลกระทบ หลังจากนั้นกลุ่มทดลองจึงได้รับการอบรมเกี่ยวกับด้านสุขภาพ โดยให้รับฟังจนครบกำหนด 6 เดือน และจึงวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูความเสี่ยงของกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งในวัยรุ่นผู้หญิงควรมีการปรับปรุงด้านมนุษยสัมพันธ์ การดูแลสุขภาพ และในวัยรุ่นผู้ชายมีความเสี่ยงด้านมนุษยสัมพันธ์

เลอแฮม มูฮามมัด (Reham Mohammad 2016) ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมในการพัฒนาทักษะชีวิตในกลุ่มเด็กอนุบาล เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับเด็กอนุบาล พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในการปฏิบัติงานของบุคคลที่ศึกษาในระดับทักษะชีวิต ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มจากความเห็นชอบของกลุ่มทดลอง

Jahanbin (2017) ได้ศึกษาผลของการฝึกอบรมทักษะชีวิต ในการสื่อสารทางสังคมของผู้รักษาที่คลินิกผู้ติดยาเสพติด ในประเทศอิหร่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกอบรมทักษะชีวิต ในการสื่อสารทางสังคมของผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศชาย โดยเปรียบเทียบข้อมูลก่อนและหลังเข้าร่วม 1 เดือน พบว่า มีความแตกต่างในด้านการสนับสนุนของสังคม ความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกัน และผลรวมคะแนนของความสัมพันธ์ในสังคม พ่อแม่ สมาชิกในครอบครัว และเพื่อน มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ 0.05

5.2 งานวิจัยในประเทศ

อุดม บุตตะ (2547) ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยมีจุดประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แบ่งเป็นตัวแทนเพศระดับชั้นเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจำนวน 376 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน

กิตติพงษ์ คงโพธิ์น้อย (2552) ศึกษาเกี่ยวกับสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อศึกษา

สภาพและเปรียบเทียบความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ โดยจำแนกตัวแปรออกเป็นเพศ ระดับช่วงชั้น และประเภทของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 320 คน พบว่า สภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ มีการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิมีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

กิตติวัฒน์ อัจฉนาภิตติ (2554) ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย โดยมีจุดประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมนันทนาการที่มีผลต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนิสิตจากโครงการการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขาการโรงแรม วิทยาเขตสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ผลวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนปลายที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการมีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกราช กุ้เขียว (2554) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนโรงเรียนภูเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร จำนวน 6 คน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนโรงเรียนภูเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มีความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก นักเรียนโรงเรียนภูเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ที่มีเพศ และระดับชั้นต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ศรีปะโค พิชญากร (2555) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิต โดยได้ใช้หนังสือการ์ตูนในการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีกลุ่มทดลอง จำนวน 36 คน ได้รับโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้หนังสือการ์ตูน และกลุ่มควบคุม จำนวน 31 คน ได้รับการสอนสุขภาพทั่วไปและการเรียนการสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า โปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้หนังสือการ์ตูน ช่วยให้เด็กวัยเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น

ดุสิต ทิบุญมา (2556) ศึกษาการสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 381 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดทักษะชีวิตที่สร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ จำแนกเป็นด้านการคิด 10 ข้อ ด้านตระหนักรู้ในตนเอง 10 ข้อ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำนวน 10 ข้อ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ 10 ข้อ ด้านการตัดสินใจ 10 ข้อ และด้านการจัดการกับอารมณ์ 10 ข้อ 2) ผลการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบของทักษะชีวิตสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.86 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.81 และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.034 3) ทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า นักเรียนมีทักษะชีวิตอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 70.08 ทักษะชีวิตอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 28.61 ทักษะชีวิตอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 1.31

รมณภัทร กตตน์วงศกร (2557) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางจาก โกมลประเสริฐอุทิศ สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครอง 34 คน และผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง รวม 10 คน พบว่า ผู้เข้าร่วมสนทนาสวนใหญ่ได้ให้แนวทางว่า ควรให้ความสำคัญแก่นักเรียน ให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกสถานการณ์ ควรจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย อบอุ่น และควรจัดเวทีแสดงความสามารถของนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งเพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับนักเรียน

ลักขณาวดี กันตรี (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนกลุ่มชนชาติพันธุ์ ในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาการจัดการทักษะชีวิตของศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับนักเรียนกลุ่มชนชาติพันธุ์ ตำบลเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ครูประจำชั้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน และนักเรียนหัวหน้าเผ่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 72 คน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .888 และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า โดยรวมมีการดำเนินการมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การจัดการด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดการด้านการควบคุม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของทักษะชีวิต พบว่า ด้านการตระหนักรู้ และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ข้อ

การจัดการด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด สำหรับด้านกาคติวิเคราะห์ตัดสินใจ และแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ข้อการจัดการด้านการควบคุม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

นันทนา โมลิวงค์ (2559) ได้ศึกษาการพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์สำหรับการ ประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์สำหรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตสังกัด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้วยการประเมินมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยกลุ่มเป้าหมายประกอบไปด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 8 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 16 คน และหัวหน้างาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในงานประกันคุณภาพของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 31 คน รวมทั้งสิ้น 55 คน โดยการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคจุดเด่นและประเด็นเพิ่มเติมจาก ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน โดยผลการวิจัยพบว่าผลการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์สำหรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และ ความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก

ธนต์ถ์กานต์ ศรีเฉลียว (2560) ศึกษาการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านหนองบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้นำชุมชน เป็นกลุ่มเป้าหมาย ในการศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการประชุม แบบ สัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า การเรียนรู้ตามรูปแบบการ พัฒนาทักษะชีวิตที่พัฒนาขึ้น ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะชีวิตในการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น พร้อมทั้งส่งผลให้ทักษะชีวิตของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด 4 องค์ประกอบ มีพัฒนาการสูงขึ้น และยังช่วยพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ยุพยง ภู่นวงษ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อ เสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อศึกษา ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อสร้างและประเมินกลยุทธ์การบริหาร กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) นักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 75 คน 3) ครู จำนวน 14 คน 4) ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 71 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา ด้านการตัดสินใจ การแก้ปัญหา การริเริ่ม และการชี้นำตนเอง มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก และสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 แบ่งเป็น 22 วิชาเอก จำนวน 694 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 248 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากจำนวนประชากร 694 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็น 13 คน เพื่อป้องกันแบบสอบถามที่ตอบกลับไม่สมบูรณ์ รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 261 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2. สาขาวิชาเอก

1.2.1 วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science)

1.2.2 วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Smart Global Science : SGS)

1.2.3 วิชาเอกคณิตศาสตร์ (Mathematic)

1.2.4 วิชาเอกคณิต-วิศวะ (Mathematic Engineer : ME)

1.2.5 วิชาเอกภาษาอังกฤษ (English)

1.2.6 วิชาเอกภาษาอังกฤษ (Innovative English Major : IEM)

- 1.2.7 วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส (France)
- 1.2.8 วิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English – Asian)
- 1.2.9 วิชาเอกภาษาจีน (Chinese)
- 1.2.10 วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น (Japanese)
- 1.2.11 วิชาเอกทัศนศิลป์ (Visual Art)
- 1.2.12 วิชาเอกแอนิเมชัน (Animation)
- 1.2.13 วิชาเอกออกแบบ (Design)
- 1.2.14 วิชาเอกดิจิทัลมัลติมีเดีย (Digital Media Art : DMA)
- 1.2.15 วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (Music Performance)
- 1.2.16 วิชาเอกศิลปะการแสดง (Performing Art)
- 1.2.17 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Multimedia Technology : MT)
- 1.2.18 วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Information Technology : IT)
- 1.2.19 วิชาเอกวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Engineer Artificial Intelligence : E-AI)
- 1.2.20 วิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management)
- 1.2.21 วิชาเอกพลศึกษา (Physical Education)
- 1.2.22 วิชาเอกนันทนาการและภาษาเพื่อการท่องเที่ยว (Recreation and Language for Tourism : RLT)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามสภาพ ของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ดีเยี่ยม ดี ปานกลาง พอใช้ ควรปรับปรุงแก้ไข

2.2 แบบสอบถามปัญหา ของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มีปัญหาน้อยที่สุด มีปัญหาน้อย มีปัญหาปานกลาง มีปัญหามาก มีปัญหามากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท (เกมกีฬา และการละเล่น, การเดินร่ำ, ศิลปะและหัตถกรรม, การร้องเพลงและดนตรี, ภาษาและวรรณกรรม, การแสดงและการละคร, งานอดิเรก, กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง, กิจกรรมทางสังคม, กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ และการบริการอาสาสมัคร) เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดค่าระดับคะแนนไว้ 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับสภาพของอยู่ในระดับดีเยี่ยม
4	หมายถึง	ระดับสภาพของอยู่ในระดับดี
3	หมายถึง	ระดับสภาพของอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับสภาพของอยู่ในระดับพอใช้
1	หมายถึง	ระดับสภาพของอยู่ในระดับควรปรับปรุงแก้ไข

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการประเมินผลในแบบสอบถามที่มีอยู่ 5 ระดับ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายจากค่าคะแนนเฉลี่ย โดยจัดแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ ผู้วิจัยปรับเกณฑ์มาจาก (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 72-73)

4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

การให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดค่าระดับคะแนนไว้ 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยที่สุด แปลความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการประเมินผลในแบบสอบถามที่มีอยู่ 5 ระดับ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายจากค่าคะแนนเฉลี่ย ตามระดับ โดยจัดแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 72-73)

4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

การให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้กำหนดค่าระดับคะแนนไว้ 5 (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยที่สุด สามารถแปลความหมาย ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับความต้องการมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับความต้องการมาก
3	หมายถึง	ระดับความต้องการปานกลาง

2	หมายถึง	ระดับความต้องการน้อย
1	หมายถึง	ระดับความต้องการน้อยที่สุด

เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการประเมินผลในแบบสอบถามที่มีอยู่ 5 ระดับ ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายจากค่าคะแนนเฉลี่ย โดยจัดแบ่งระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 72-73)

4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
2. ศึกษาสภาพโดยทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อดูสภาพและปัญหาของกิจกรรมนันทนาการ
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้สำนวน ภาษา

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามให้ประธานควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
2. กำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย
 - 2.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนันทนาการ จำนวน 2 ท่าน
 - 2.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะชีวิต จำนวน 2 ท่าน
 - 2.3 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเด็กวัยเรียน จำนวน 1 ท่าน
3. ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้
 - 3.1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนันทนาการ จำนวน 2 ท่าน
 - 3.1.1 มีความเชี่ยวชาญในด้านนันทนาการ หรือ มีประสบการณ์ด้านนันทนาการไม่น้อยกว่า 5 ปี
 - 3.2 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะชีวิต จำนวน 2 ท่าน

3.2.1 มีความเชี่ยวชาญในด้านทักษะชีวิต หรือ มีประสบการณ์ด้านทักษะชีวิตไม่น้อยกว่า 5 ปี

3.3 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาเด็กวัยเรียน จำนวน 1 ท่าน

3.3.1 มีความเชี่ยวชาญในด้านจิตวิทยาเด็กวัยเรียน หรือ มีประสบการณ์ด้านจิตวิทยาเด็กวัยเรียนไม่น้อยกว่า 5 ปี

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Congruence : IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเหมาะสมตามจุดประสงค์ แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สัมพันธภาพแบบอัลฟ่า α ของครอนบัค (Cronbach. 1970: 161)

7. นำแบบสอบถามที่ทดลองแล้วมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลหา
ค่าทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาสรุป และนำเสนอในรูปแบบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์โดยการแจกแจง
ความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Standard diviation) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard diviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 (คำถามปลายเปิด) มาวิเคราะห์เนื้อหา
(Content analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Means)
 - 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard diviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการ
(IOC)
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามสภาพปัญหาและความ
ต้องการกิจกรรมนันทนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา α ของครอนบัค (Cronbach. 1970: 161)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โดยผู้วิจัยได้แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลของการศึกษาสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ตอนที่ 4 ผลของการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะปลายเปิด (Open Ended)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 694 คน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ และสาขาวิชาเอก

สถานภาพทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	88	35.48
	หญิง	160	64.52
	รวม	248	100.00
สาขาวิชาเอก			
	วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science)	27	10.89
	วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Smart Global Science : SGS)	10	4.03
	วิชาเอกคณิตศาสตร์ (Mathematic)	15	6.05
	วิชาเอกคณิต-วิศวะ (Mathematic Engineer : ME)	11	4.44
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ (English)	13	5.24
	วิชาเอกภาษาอังกฤษ (Innovative English Major : IEM)	12	4.84
	วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส (France)	13	5.24
	วิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English – Asian)	17	6.85
	วิชาเอกภาษาจีน (Chinese)	14	5.64
	วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น (Japanese)	12	4.84
	วิชาเอกทัศนศิลป์ (Visual Art)	5	2.02
	วิชาเอกแอนิเมชัน (Animation)	6	2.42
	วิชาเอกออกแบบ (Design)	5	2.02
	วิชาเอกดิจิทัลมัลติมีเดีย (Digital Media Art : DMA)	5	2.02
	วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (Music Performance)	13	5.24
	วิชาเอกศิลปะการแสดง (Performing Art)	6	2.42

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาเอก (ต่อ)		
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Multimedia Technology : MT)	7	2.82
วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Information Technology : IT)	8	3.23
วิชาเอกวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Engineer Artificial Intelligence : E-AI)	9	3.63
วิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management)	17	6.85
วิชาเอกพลศึกษา (Physical Education)	12	4.84
วิชาเอกนันทนาการและภาษาเพื่อการท่องเที่ยว (Recreation and Language for Tourism : RLT)	11	4.43
รวม	248	100.00

จากตาราง 1 เมื่อจำแนกข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38 และเพศหญิง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 64.52 และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชาเอก พบว่าสาขาวิชาเอกที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ สาขาวิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 รองลงมาสาขาวิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English-Asian) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ วิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 และวิชาเอกคณิตศาสตร์ (Smart Global Science : SGS) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.05 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลของการศึกษาสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ในการศึกษาสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ,ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านบุคลากร

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
การจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีความต่อเนื่อง	3.62	0.75	ดี
การจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีความหลากหลายประเภท	3.49	0.83	ปานกลาง
การจัดการระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ	4.12	0.70	ดี
การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน	3.84	0.70	ดี
การจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.86	0.75	ดี
การกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผนกำหนด	3.97	0.76	ดี
รวม	3.82	0.75	ดี

จากตาราง 2 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการ พบว่า สภาพด้านการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านการจัดการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดการระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.70) รองลงมาการกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผนกำหนด มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$,

S.D. = 0.75) และการจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.84 , S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ
ขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ	3.90	0.58	ดี
สถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	3.77	0.65	ดี
แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ	4.23	0.63	ดี
มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอกับจำนวนผู้ร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.62	0.71	ดี
สถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ	4.04	0.65	ดี
จำนวนอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.71	0.61	ดี
ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.70	0.61	ดี
ความทันสมัยของอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.71	0.67	ดี
รวม	3.84	0.64	ดี

จากตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สภาพด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.84 , S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยสภาพด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.23 , S.D. = 0.63) รองลงมาสถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.04 , S.D. = 0.65) และขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.90 , S.D. = 0.58) ตามลำดับ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านบุคลาการ

ด้านบุคลาการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
บุคลากรทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.10	0.81	ดี
บุคลากรผู้ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.29	0.63	ดี
บุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.32	0.66	ดี
บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ	4.38	0.61	ดี
บุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.34	0.65	ดี
บุคลากรมีบุคลิภาพที่ดี เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ	4.30	0.70	ดี
รวม	4.29	0.68	ดี

จากตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านบุคลาการ พบว่า สภาพด้านบุคลาการ โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านบุคลาการ อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยสภาพด้านบุคลาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.61) รองลงมาบุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.65) และบุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.32$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลรวมสภาพสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
ด้านการจัดการ	3.82	0.75	ดี
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.84	0.64	ดี
ด้านบุคลากร	4.29	0.68	ดี
รวม	3.98	0.69	ดี

จากตาราง 5 แสดงผลรวมสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า สภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีสภาพอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.68) รองลงมาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.64) และด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.75) ตามลำดับ

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
การจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีความต่อเนื่อง	2.05	0.70	น้อย
การจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีความหลากหลายประเภท	2.11	0.84	น้อย
การจัดการระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรม นันทนาการ	1.64	0.65	น้อย
การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน	1.86	0.87	น้อย
การจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1.78	0.83	น้อย
การกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผน กำหนด	1.81	0.79	น้อย
รวม	1.88	0.78	น้อย

จากตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการ พบว่า ปัญหาด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการจัดการ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยปัญหาด้านการจัดการที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ การจัดระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.64$, S.D. = 0.65) รองลงมาการจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.78$, S.D. = 0.83) และการกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
ขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ	1.93	0.76	น้อย
สถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	1.77	0.77	น้อย
แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ	1.74	0.72	น้อย
มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอกับจำนวนผู้ร่วมกิจกรรมนันทนาการ	1.97	0.79	น้อย
สถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ	1.75	0.75	น้อย
จำนวนอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	1.89	0.79	น้อย
ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	1.85	0.75	น้อย
ความทันสมัยของอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนันทนาการ	1.93	0.82	น้อย
รวม	1.85	0.77	น้อย

จากตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.85$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.74$, S.D. = 0.72) รองลงมาสถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.75$, S.D. = 0.75) และสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.77$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ
บุคลากรทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นันทนาการ	1.81	0.85	น้อย
บุคลากรผู้ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	1.63	0.80	น้อย
บุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	1.49	0.66	น้อยที่สุด
บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม นันทนาการ	1.51	0.68	น้อย
บุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ	1.53	0.70	น้อย
บุคลากรมีบุคลิกภาพที่ดี เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม นันทนาการ	1.56	0.74	น้อย
รวม	1.59	0.74	น้อย

จากตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านบุคลากร พบว่า ปัญหาด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.59$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.49$, S.D. = 0.66) รองลงมาบุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.51$, S.D. = 0.68) และบุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.53$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตาราง 9 ผลรวมปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

รายด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับสภาพ
ด้านการจัดการ	1.88	0.78	น้อย
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	1.85	0.77	น้อย
ด้านบุคลากร	1.59	0.74	น้อย
รวม	1.77	0.76	น้อย

จากตาราง 9 แสดงผลรวมปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนา
ทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร พบว่า โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.77$, S.D. = 0.76)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหายู่งในระดับน้อยทุกด้าน โดยด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด
ได้แก่ ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.59$, S.D. = 0.74) รองลงมาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ
สิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.85$, S.D. = 0.77) และด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} =$
1.88 , S.D. = 0.78) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ในการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ประกอบด้วยทักษะชีวิต 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
เกมกีฬาและการละเล่น เช่น กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ	3.75	1.04	มาก
การเดินร่ำ เช่น การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ	3.36	1.01	ปานกลาง
ศิลปะและหัตถกรรม เช่น งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ	3.75	1.00	มาก
การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ	4.11	1.03	มาก
ภาษาและวรรณกรรม เช่น การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ	3.04	0.82	ปานกลาง
การแสดงและการละคร เช่น การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกม ฯลฯ	3.75	1.02	มาก
งานอดิเรก เช่น การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ	3.95	0.96	มาก
กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัย ต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ	4.15	0.97	มาก
กิจกรรมทางสังคม เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ	2.95	0.95	ปานกลาง
กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ	3.33	0.95	ปานกลาง
การบริการอาสาสมัคร เช่น กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา	3.73	1.11	มาก
รวม	3.62	0.99	มาก

จากตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น พบว่า ความต้องการด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรม นันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัย การท่องเที่ยว ในรูปแบบต่างๆ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.97) รองลงมา การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 1.03) และงานอดิเรก เช่น การสะสมของที่ระลึก ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
เกมกีฬาและการละเล่น เช่น กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ	3.75	1.20	มาก
การเดินร่ำ เช่น การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ	3.36	0.98	ปานกลาง
ศิลปะและหัตถกรรม เช่น งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ	3.74	0.95	มาก
การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ	4.07	0.98	มาก
ภาษาและวรรณกรรม เช่น การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ	3.03	0.81	ปานกลาง
การแสดงและการละคร เช่น การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นมายากล ฯลฯ	3.70	0.89	มาก
งานอดิเรก เช่น การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ	3.81	0.95	มาก
กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัย ต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ	4.05	1.06	มาก
กิจกรรมทางสังคม เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ	2.97	0.99	ปานกลาง
กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ	3.21	0.92	ปานกลาง
การบริการอาสาสมัคร เช่น กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา	3.62	1.11	มาก
รวม	3.57	0.99	มาก

จากตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากที่สุด ได้แก่ การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.98)

รองลงมากิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.06) และงานอดิเรก เช่น การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด

ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
เกมกีฬาและการละเล่น เช่น กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ	3.78	1.24	มาก
การเดินร่ำ เช่น การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลี้ลาศ ฯลฯ	3.52	1.09	มาก
ศิลปะและหัตถกรรม เช่น งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ	3.88	1.05	มาก
การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ	3.88	1.05	มาก
ภาษาและวรรณกรรม เช่น การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ	3.07	0.93	ปานกลาง
การแสดงและการละคร เช่น การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกม ฯลฯ	3.67	1.02	มาก
งานอดิเรก เช่น การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ	3.86	1.00	มาก
กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ	4.01	1.07	มาก
กิจกรรมทางสังคม เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ	2.88	1.02	ปานกลาง
กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ	3.27	0.93	ปานกลาง
การบริการอาสาสมัคร เช่น กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา	3.51	1.12	มาก
รวม	3.58	1.05	มาก

จากตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.05) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด ได้แก่ กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 1.07) รองลงมา ศิลปะและหัตถกรรม เช่น งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป มีความต้องการเท่ากับการร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.05) และงานอดิเรก เช่น การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.00) ตามลำดับ

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
เกมกีฬาและการละเล่น เช่น กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ	4.00	1.13	มาก
การเดินร่ำ เช่น การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ	3.78	1.02	มาก
ศิลปะและหัตถกรรม เช่น งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ	3.60	0.89	มาก
การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ	4.03	1.02	มาก
ภาษาและวรรณกรรม เช่น การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ	3.08	0.90	ปานกลาง
การแสดงและการละคร เช่น การแสดงละครภาพยนตร์ การเล่นเกมยก ฯลฯ	3.85	0.99	มาก
งานอดิเรก เช่น การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ	3.41	0.96	ปานกลาง
กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ	3.93	1.04	มาก
กิจกรรมทางสังคม เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ	3.19	1.02	ปานกลาง
กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ	3.27	0.86	ปานกลาง
การบริการอาสาสมัคร เช่น กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา	3.74	1.12	มาก
รวม	3.63	1.00	มาก

จากตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการจัดการกับอารมณ์ และ ความเครียด ได้แก่ การร้องเพลงและดนตรี เช่น การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 1.02) รองลงมาเกมกีฬาและการละเล่น เช่น กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.13) และกิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัย ต่างๆ การท่องเที่ยว มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตาราง 14 ผลรวมความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ทักษะชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความต้องการ
ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	3.62	0.99	มาก
ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	3.57	0.99	มาก
ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด	3.58	1.05	มาก
ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น	3.63	1.00	มาก
รวม	3.60	1.00	มาก

จากตาราง 14 แสดงผลรวมความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.00) รองลงมาด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.99) และด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.05) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลของการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะปลายเปิด (Open Ended)

จากการศึกษาความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 – 16 ปี มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการในด้านต่างๆ แบ่งออกเป็น 1) กิจกรรมค่ายอาสา เช่น ค่ายอาสาปลูกป่า ค่ายอาสาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ค่ายอาสาทำความดี ค่ายอาสาพัฒนาโรงเรียน 2) กิจกรรมค่ายพักแรม 3) กิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ และ 4) กิจกรรมดนตรี เช่น การจัดมินิคอนเสิร์ต การจัดการประกวดการแข่งขันดนตรี ทั้งการขับร้อง และเครื่องดนตรี เพื่อพัฒนาด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้อื่น การจัดการกับความเครียด การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่างๆ การพัฒนาอารมณ์ ความรู้ และภาษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีความมุ่งหมายของการวิจัย แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาปัญหาของกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. เพื่อศึกษาความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 694 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 248 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จากจำนวนประชากร 694 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน และผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพิ่มร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่าง (คิดเป็น 13 คน) เพื่อป้องกันแบบสอบถามที่ตอบกลับไม่สมบูรณ์ รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 261 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เช่น อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาสรุป และนำเสนอในรูปแบบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Standard diviation) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard diviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 (คำถามปลายเปิด) มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการศึกษาสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.38 และเพศหญิง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 64.52 ในส่วนของสาขาวิชาเอกสาขาวิชาเอกเป็นสาขาวิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science) ที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 รองลงมาสาขาวิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English-Asian) ซึ่งมีจำนวนเท่ากับวิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management) จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 และวิชาเอกคณิตศาสตร์ (Smart Global Science : SGS) จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.05 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลของการศึกษาสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้วิจัยสรุปผลได้ ดังนี้

1. สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า สภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.98, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณารายด้าน ได้ดังนี้

1.1 สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการ พบว่า สภาพด้านการจัดการโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.82, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านการจัดการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การจัดการระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.70) รองลงมาการกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผนกำหนด มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.86, S.D. = 0.75) และการจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.84, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

1.2 สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สภาพด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.64) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยสภาพด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.63) รองลงมาสถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.65) และขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ

1.3 สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านบุคลากร พบว่า สภาพด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ด้านบุคลากร อยู่ในระดับดีทุกข้อ โดยสภาพด้านบุคลากรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.61) รองลงมาบุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.65) และบุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ

2. ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

2.1 ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการ พบว่า ปัญหาด้านการจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.88$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านการจัดการ อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยปัญหาด้านการจัดการที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ การจัดระบบรักษาความสะอาดในสถานที่จัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.64$, S.D. = 0.65) รองลงมาการจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.78$, S.D. = 0.83) และการกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.81$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

2.2 ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.85$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ โดยปัญหาด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.74$, S.D. = 0.72) รองลงมาสถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.75$, S.D. = 0.75) และสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.77$, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

2.3 ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านบุคลากร พบว่า ปัญหาด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.59$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ บุคลากร ดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.49$, S.D. = 0.66) รองลงมาบุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม นันทนาการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.51$, S.D. = 0.68) และบุคลากร เป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดกิจกรรมนันทนาการ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.53$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลของการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สรุปผลได้ดังนี้

1. ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.00) พิจารณาราย ด้านได้ดังนี้

1.1 ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น พบว่า ความต้องการด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรม ค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.97) รองลงมาการร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 1.03) และงานอดิเรก (การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

1.2 ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์มากที่สุด ได้แก่ การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.98) รองลงมากิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.06) และงานอดิเรก (การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

1.3 ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.05) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด ได้แก่ กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 1.07) รองลงมาศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ) มีความต้องการเท่ากับการร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.05) และงานอดิเรก (การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.00) ตามลำดับ

1.4 ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น พบว่า ความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนา

ทักษะชีวิต ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด ได้แก่ การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 1.02) รองลงมาเกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.13) และกิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ) มีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลของการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะปลายเปิด (Open Ended)

จากการศึกษาความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 – 16 ปี มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการในด้านต่างๆ แบ่งออกเป็น 1) กิจกรรมค่ายอาสา เช่น ค่ายอาสาปลูกป่า ค่ายอาสาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ค่ายอาสาทำความดี ค่ายอาสาพัฒนาโรงเรียน 2) กิจกรรมค่ายพักแรม 3) กิจกรรมกีฬาประเภทต่างๆ และ 4) กิจกรรมดนตรี เช่น การจัดมินิคอนเสิร์ต การจัดการประกวดการแข่งขันดนตรี ทั้งการขับร้อง และเครื่องดนตรี เพื่อพัฒนาด้านการเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้อื่น การจัดการกับความเครียด การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่างๆ การพัฒนาอารมณ์ ความรู้ และภาษา

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลของสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังต่อไปนี้

1. สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า สภาพการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีสภาพอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านบุคลากร อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารงานที่มีความชัดเจนในฝ่ายต่าง ๆ ประกอบไปด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน และอาจารย์ผู้สอน

ทั้งยังโรงเรียนมีภาระงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับขอบข่ายในการบริหารงานบุคลากร ที่กำหนดความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การวางแผนกำลังบุคลากร ที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ (งานประกันคุณภาพ, 2559 - 2562) สอดคล้องกับผลการตรวจสอบคุณภาพของมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์สำหรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องอยู่ในระดับมาก (นันทนา, 2559) ซึ่งมีผลที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม บุตตะ ได้ศึกษาสภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกีฬา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่จะมีทักษะการเรียนรู้ด้านการจัดกิจกรรมนันทนาการตรงตามกำหนดที่วางไว้ และสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับนักเรียนได้ตรงตามความต้องการความสนใจของผู้เข้าร่วม (อุดม, 2547) รองลงมาเป็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และพื้นที่ในการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนตามมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับดีเยี่ยม (งานประกันคุณภาพ, 2559 - 2562) สอดคล้องกับ อุดม และ กิตติพงษ์ ที่พบว่า ในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก แสดงให้เห็นว่าในบางบริบทหรือบางพื้นที่ยังมีสภาพของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมเหมาะสมแก่การจัดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งไม่เป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนในอนาคต (อุดม, 2547) (กิตติพงษ์, 2552) และอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอสำหรับนักเรียน ด้านการจัดการ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีกระบวนการบริหารจัดการทั้งสิ้น 6 กระบวนการ ประกอบด้วย 1) เป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน 2) มีระบบบริหารจัดการคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา 3) ดำเนินงานพัฒนาวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย 4) พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ 5) จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ 6) จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและจัดการเรียนรู้ (งานประกันคุณภาพ, 2559 - 2562) ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติพงษ์ คงโพธิ์น้อย ซึ่งพบว่า โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยชัยภูมิ มีสภาพการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม มีการประชุมแผนและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

(กิตติพงษ์, 2552) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสาธิต มศว มีการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพในตนเอง ซึ่งโรงเรียนได้เปิดสาขาวิชาเอกที่ตรงตามความถนัดของนักเรียน เช่น วิชาเอกนันทนาการและภาษาเพื่อการท่องเที่ยว วิชาเอกพลศึกษา วิชาเอกทัศนศิลป์ วิชาเอกแอนิเมชัน และวิชาเอกออกแบบแฟชั่น

2. ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านบุคลากร อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีการวางแผนการปฏิบัติงานควบคุม กำกับดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ที่มีความชัดเจน มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อมาตรฐานการศึกษาตลอดจนบุคลากร โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องของทุกฝ่าย ในการนำข้อมูลบุคลากรในด้านต่าง ๆ มาปรับปรุงมีการพัฒนางานต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติพงษ์ ที่พบว่า โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ชัยภูมิ ได้มีการจัดบุคลากรให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ และมีการจัดสายงานบริการอย่างชัดเจน โดยมีหัวหน้ากลุ่มงาน สังกัดกลุ่มบริหารงานกิจกรรมนักเรียน เช่น หัวหน้ากิจกรรมกลุ่มพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ทางด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา โดยส่วนมากบุคลากรมีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับวุฒิการศึกษา จึงมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย (กิตติพงษ์, 2552) และสอดคล้องกับ อุดม พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมนันทนาการในด้านบุคลากรอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งบุคลากรของโรงเรียนกีฬาสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีความรู้ ความสามารถที่ตรงกับคุณวุฒิในการจัดกิจกรรมนันทนาการ ทั้งยังมีการกระตุ้นให้นักเรียนมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ (อุดม, 2547) ปัญหารองลงมาคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ ผู้วิจัยพบว่าปัญหาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีจุดเด่นในการบริหาร และการใช้อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นระบบ ทั้งยังได้นำกระบวนการ PDCA มาบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น กิจกรรมกีฬา กิจกรรมการแสดงงานสายสัมพันธ์ กิจกรรมไหว้ครูนาฏศิลป์ไทย ที่สะท้อนกระบวนการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ และการใช้สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ อุดม และกิตติพงษ์ พบว่า การบริหารจัดการ และการใช้สถานที่ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าสถานที่จัดกิจกรรมมีเพียงพอต่อผู้ใช้บริการ และมีระบบบริหารจัดการที่ดี (อุดม, 2547) (กิตติพงษ์, 2552)

3. ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า โดยรวม
 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
 ทุกด้าน โดยทักษะชีวิตที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
 การให้ความร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และมีความสำเร็จบนพื้นฐานความเป็น
 ประชาธิปไตย และปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงของกลุ่ม ชั้นเรียน และสังคม อาจเป็นเพราะว่า
 ในช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยของการเปลี่ยนแปลง และพัฒนามากขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้าน
 ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้ความสำคัญกับเพื่อนในวัยเดียวกัน สอดคล้องกับผลวิจัยของ
 กิตติวัฒน์ พบว่า โปรแกรมกิจกรรมนันทนาการส่งผลต่อทักษะทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย
 ด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น (กิตติวัฒน์, 2554) ความต้องการ
 รองลงมาคือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ส่งเสริมนักเรียนให้มีกิจกรรมที่หลากหลายที่แสดงถึงศักยภาพ
 ของนักเรียนผ่านการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมสายสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬา และกีฬาสาธิต
 สามัคคี (งานประกันคุณภาพ, 2562) ที่มุ่งเน้นการมีความภาคภูมิใจในตนเอง แสดงออกในสิ่ง
 ที่ตนเองภาคภูมิใจ และของเพื่อนให้ผู้อื่นรับรู้ มีความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น กล้าแสดงความคิด
 ความรู้สึก และการกระทำของตนเองได้อย่างมั่นใจ ยอมรับความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ดี
 ของผู้อื่น สอดคล้องกับ กิตติวัฒน์ ที่ได้ศึกษาผลของโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อทักษะ
 ทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลาย พบว่า โปรแกรมนันทนาการมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านสังคม
 ในด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น ด้านการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ด้านการทำงานร่วมกับ
 ผู้อื่น สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 (กิตติวัฒน์, 2554) ในส่วนความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
 ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียดอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันเด็ก
 และเยาวชนต้องมีการปรับตัวในการดำเนินชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการแข่งขัน
 ทางการศึกษาอาจส่งผลให้นักเรียนมีภาวะเครียด ซึ่งผลการวิจัยของ สุภาภักดิ์ พบว่านักเรียน
 มัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนต่ำ มีความเครียดสูงกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี
 ผลการเรียนปานกลางและสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า
 ในด้านความต้องการที่เป็นคำถามปลายเปิด นักเรียนโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีความต้องการจัดกิจกรรมนันทนาการ
 เช่น กิจกรรมค่ายอาสา กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมกีฬา และกิจกรรมดนตรี เพื่อพัฒนาด้านการ

เห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น การจัดการความเครียด การเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่างๆ การพัฒนาด้านอารมณ์ ความรู้ และภาษา ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำความต้องการของนักเรียนมาพัฒนาเป็นโปรแกรมนันทนาการที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในตนเอง เพื่อให้ นักเรียนเกิดทักษะชีวิตในการเรียนรู้ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องสภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองในการบูรณาการความรู้ ด้านนันทนาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้บุคลากร มีความเข้าใจ และให้ความสำคัญในกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อมากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการบูรณาการนำองค์ความรู้ กระบวนการทางด้านกิจกรรมนันทนาการในกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

2. ข้อเสนอแนะด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 อาจารย์ผู้สอนควรบูรณาการกิจกรรมนันทนาการให้เข้ากับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมนันทนาการในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้าน

การคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บรรณานุกรม

- Bhoomikumar, J. (2014). Outcome of a school-based intervention to promote life-skills among young people in Cambodia. *Asian Journal of Psychiatry*, 9, 78-84.
- Butler, G. D., และ Association, N. R. (1959). *Introduction to community recreation*. University of California: McGraw-Hill.
- Godbey, G. (2008). *Leisure in Your Life: New Perspectives*: Venture Publishing.
- Holt, N. L. (2008). *Do youth learn life skills through their involvement in high school sport? a case study*. (Case study) *Canadian Journal of Education* (31).
- Jahanbin, I. (2017). The Effect of Life Skills Training on Social Communication of Clients Referring to Drug Abuse Clinics. *Jundishapur Journal of Chronic Disease Care*, 6(4), 1-1.
- Weiss. (2014). Assessing Impact of Physical Activity-Based Youth Development Programs: Validation of the Life Skills Transfer Survey (LSTS). *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 85(3), 263-278.
- กรมพลศึกษา. (2555). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ก. (2560). แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564).
- ศัญชลี ปุณณพิทักษ์สกุล. (2558). สภาพปัญหา และความต้องการการพัฒนาพื้นที่นันทนาการของชุมชนกุ่มแดงร่วมใจพัฒนา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท (ศศ.ม. (การกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Spo_Rec_Tou/Khatchayasin_B.pdf
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2532). โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเรื่องการใช้ทรัพยากรให้เป็น = *The training program for life development : utitization of resources*: กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูชีพ เยาวพัฒน์. (2543). นันทนาการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ดุสิต ทีบุญมา. (2556). การสร้างแบบวัดทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(3).

- ทักษิณันท์ แก้วทิพย์เนตร. (2555). ผลการจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีต่อการผ่อนคลายความเครียดของนักกีฬายิมนาสติกลีลาส่วนบุคคล สโมสรนันทศิลป์ จังหวัดชลบุรี.
- ธณัฐชา รัตนพันธ์. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานตามหลักทักษะชีวิต 4H เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- ธนต์กานต์ ศรีเฉลียว. (2560). การพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. *Journal of graduate studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). นันทนาการและการจัดการ = *Recreation and organization*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พงษ์ เกิดแก้ว. (2532). การกีฬา = *Sports*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยุพียง วุ่นวงษ์. (2561). กลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตและทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา. (ปริญาณานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- รมณภัทร กตตน์วงศ์กร. (2557). การศึกษาผลการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางจาก (โกลประเสริฐอุทิศ) สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Ed_Adm/Ramontpath_K.pdf
http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000387177&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC&ORDS&service_type=MEDIA
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ป., (ฝ่ายมัธยม). (2562). คู่มือ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ประจำปีการศึกษา 2562. กรุงเทพฯ: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายมัธยม.
- ลักขณาดี กันตี่. (2559). การพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนกลุ่มชนชาติพันธุ์ ตำบลเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. *FEU Academic Review*.
- วนิดา ขาวมงคล เอกแสงศรี. (2546). หลักการสอนการพัฒนาทักษะชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิพงษ์ชัย ร้องขันแก้ว. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์นันทนาการสำหรับเด็กในสถาน

- สงเคราะห์. วารสารคณะพลศึกษา ปีที่ 17, เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557), หน้า 174-185.
- สมาภรณ์ แผนสมบุญ. (2548). ผลของโปรแกรมทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดจันทรมิตร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีณีย์ เจียรน้อย. (2555). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา สถาบันการพลศึกษา. (ปริญญานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Spo_Rec_Tou/Saran_J.pdf
- ศรีประโคน พิชญากร. (2555). ผลของโปรแกรมพัฒนาทักษะชีวิตโดยใช้หนังสือการ์ตูนต่อทักษะชีวิตของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 The Effects of The Life Skills Development Program Using Cartoon Books Media on Life Skills Among Grade Five Students. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*.
- สมเกียรติ เนตรประเสริฐ. (2543). กิจกรรมนันทนาการ. นครสวรรค์: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ นครสวรรค์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2533). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน = *Community and school recreation*. กรุงเทพฯ: โปรแกรมนันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการ พฤติกรรมกับความต้องการของบุคคลและสังคม. สุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ, 18(1-2).
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว = *Recreation & tourism industry*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579). กรุงเทพฯ บริษัท พรินทติ้งกราฟฟิค จำกัด.
- สิริลักษณ์ รักประยูร. (2552). แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการประเภทแอโรบิคในกรุงเทพมหานคร. (ปริญญานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Rec_Man/Siriluk_R.pdf

http://ils.swu.ac.th:8991/F?func=service&doc_library=SWU01&local_base=SWU01&doc_number=000288923&sequence=000001&line_number=0001&func_code=DB_REC_ORDS&service_type=MEDIA

อัญชลี อินทียา. (2559). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมการใช้ทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. *Humanities and Social Sciences Journal of Graduate School,*
Pibulsongkram Rajabhat University.

เอนก หงษ์ทองคำ. (2542). เอกสารประกอบการสอน นันทนาการกับสังคม = *Recreation and*
society : พล 531 : PE 531. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวลิต สูงใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
2. รองศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ดร.สิทธิพร เอี่ยมเสน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/๕๕

วันที่ 13 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาพ ปัญหาและ
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาการทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยมี อาจารย์ ดร.สมนตรี นิ่มเนติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวลิต สูงใหญ่ เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน
ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 095 840 2756

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชญาณี ขวัญชูช
และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว 8718/89

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหาและ
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาการทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทร นิมเนตพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อ
ประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชญาณี ขวัญชูช และขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 840 2756

ที่ อว 8718/๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพ ปัญหาและ
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาการทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทรตรี นิ่มเนติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อ
ประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชญาณี ขวัญชูช และขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 840 2756

ที่ อว 8718/รฎ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและ
นันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "สภาพ ปัญหาและ
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาการทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" โดยมี อาจารย์ ดร.สมนตรี นิ่มเนติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.สิทธิพร เอี่ยมแสน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน
ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชญาณี ขวัญชูช
และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 095 840 2756

ที่ อว 8718/๕๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑๖ มกราคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการศึกษาและ
บริหารงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหาและ
ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ เพื่อพัฒนาการทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทรศรี นิ่มเนติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรศักดิ์ รุ่งประพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน
ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวชญาณี ขวัญชูช
และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมณิกฤณาติคตอนิสิต โทรศัพท์ 095 840 2756

ภาคผนวก ค
หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยที่ทำในมนุษย์
และหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G- 123/2563E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ชื่อผู้วิจัยหลัก: นางสาวชญาณี ขวัญชุม

สังกัด: คณะพลศึกษา

เอกสารที่รับรอง: 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 18 มิถุนายน 2563
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 18 มิถุนายน 2563
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 18 มิถุนายน 2563
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 18 มิถุนายน 2563

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

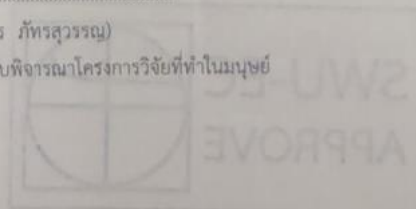
(แพทย์หญิงสุรวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-123/2563

วันที่ให้การรับรอง : 18/06/2563

วันหมดอายุใบรับรอง : 18/06/2564

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 มิถุนายน 2563

เรื่อง ขออนุญาตผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G- 123/2563E

เรียน นางสาวชญานิษฐ์ ชวัญชูช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-123/2563

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการ กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G
123/2563E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้
คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2563 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number SWUEC/E/G-123/2563

Date of Approval 18 มิถุนายน 2563 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)

Date of Expiration 18 มิถุนายน 2564

Continuing Review ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 18 มิถุนายน 2564)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ใคร่ขอความกรุณาให้ผู้วิจัย
ส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการ
มาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate
of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-123/2563) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

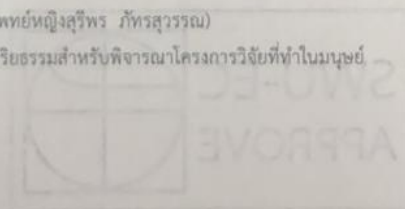
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430

โทรสาร 0-2259-1822

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 15644

ที่ อว 8718.1/1346

วันที่ 25 มิถุนายน 2563

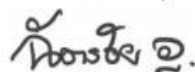
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เนื่องด้วย นางสาวชญาณี ขวัญชูช นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร” โดยมี อาจารย์ ดร.สุนทรศรี นิเมเนติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง สภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 4 จำนวน 248 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่โรงเรียนของท่าน ในเดือนกรกฎาคม 2563 ถึงเดือนสิงหาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ โทร. 095 840 2756

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม และแบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ)

แบบสอบถาม

เรื่อง สภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะชีวิต และตั้งรับกับการมีวิถีชีวิตยุคใหม่อย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงการปรับตัวเพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อไป ดังนั้นคำตอบของท่านจึงมีคุณค่าอย่างยิ่งในการใช้เป็นข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ โดยที่ข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความรู้ที่แท้จริงของท่านมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open Ended)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ชญาณี ขวัญหนู

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ

- ☐ เพศชาย
☐ เพศหญิง

2. สาขาวิชาเอก

- ☐ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Science)
☐ วิชาเอกวิทยาศาสตร์ (Smart Global Science : SGS)
☐ วิชาเอกคณิตศาสตร์ (Mathematic)
☐ วิชาเอกคณิต-วิศวกรรม (Mathematic Engineer : ME)
☐ วิชาเอกภาษาอังกฤษ (English)
☐ วิชาเอกภาษาอังกฤษ (Innovative English Major : IEM)
☐ วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส (France)
☐ วิชาเอกอังกฤษ-อาเซียน (English – Asian)
☐ วิชาเอกภาษาจีน (Chinese)
☐ วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น (Japanese)
☐ วิชาเอกทัศนศิลป์ (Visual Art)
☐ วิชาเอกแอนิเมชัน (Animation)
☐ วิชาเอกออกแบบ (Design)
☐ วิชาเอกดิจิทัลมัลติมีเดีย (Digital Media Art : DMA)
☐ วิชาเอกดุริยางคศิลป์ (Music Performance)
☐ วิชาเอกศิลปะการแสดง (Performing Art)
☐ วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Multimedia Technology : MT)
☐ วิชาเอกคอมพิวเตอร์ (Information Technology : IT)
☐ วิชาเอกวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์ (Engineer Artificial Intelligence : E-AI)
☐ วิชาเอกอาหารการโรงแรม (Food and Hotel Management)
☐ วิชาเอกพลศึกษา (Physical Education)
☐ วิชาเอกนันทนาการและภาษาเพื่อการท่องเที่ยว (Recreation and Language for Tourism : RLT)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสภาพและปัญหาที่เป็นจริง หรือตรงกับความเห็นท่านมากที่สุด

สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ระดับของสภาพ				
	ดีเยี่ยม (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ด้านการจัดการ					
1. การจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง					
2. การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายประเภท					
3. การจัดการระบบรักษาความสะอาดในบริเวณที่จัดกิจกรรม					
4. การจัดประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน					
5. การจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
6. การกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผนกำหนด					
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. ขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ					
2. สถานที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
3. แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ					
4. มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการ					
5. สถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ					
6. จำนวนอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
7. ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
8. ความทันสมัยของอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
3. ด้านบุคลากร					
1. บุคลากรทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
2. บุคลากรผู้ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
3. บุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
4. บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ					
5. บุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านทักษะชีวิต					
6. บุคลากรมีความน่าเชื่อถือ					

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 (ต่อ)

ปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	ระดับของปัญหา				
	มี ปัญหาน้อยสุด	มี ปัญหาน้อย	มี ปัญหากลาง	มี ปัญหามาก	มี ปัญหามากที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ด้านการจัดการ					
1. การจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่อง					
2. การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายประเภท					
3. การจัดการระบบรักษาความสะอาดในบริเวณที่จัดกิจกรรม					
4. การจัดประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน					
5. การจัดเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
6. การกำหนดวันและเวลาในการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามที่แผนกำหนด					
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. ขนาดพื้นที่เหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้บริการ					
2. สถานที่มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
3. แสงสว่างเหมาะสมในการทำกิจกรรมนันทนาการ					
4. มีที่นั่งพักผ่อนเพียงพอกับจำนวนผู้ใช้บริการ					
5. สถานที่ต่างๆ มีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมนันทนาการ					
6. จำนวนอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
7. ความสมบูรณ์ของอุปกรณ์ในการใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
8. ความทันสมัยของอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมนันทนาการ					
3. ด้านบุคลากร					
1. บุคลากรทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
2. บุคลากรผู้ให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
3. บุคลากรดูแลความปลอดภัยในการจัดกิจกรรมนันทนาการ					
4. บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมนันทนาการ					
5. บุคลากรเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านทักษะชีวิต					
6. บุคลากรมีความน่าเชื่อถือ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด

ความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	ระดับของความต้อการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น					
1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)					
2. การเดินร่ำ (การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ)					
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)					
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)					
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)					
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกมยาก ฯลฯ)					
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)					
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)					
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)					
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)					
11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา)					
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์					
1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)					
2. การเดินร่ำ (การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ)					
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)					
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)					
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)					
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นเกมยาก ฯลฯ)					

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 (ต่อ)

ความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	ระดับของความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (ต่อ)					
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)					
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)					
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)					
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)					
11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา)					
3. ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด					
1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)					
2. การเดินร่ำ (การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ)					
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)					
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)					
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)					
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นมายากล ฯลฯ)					
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลุกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)					
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)					
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)					
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)					
11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา)					
4. ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น					
1. เกมกีฬาและการละเล่น (กิจกรรมเกม กีฬา การละเล่นไทยและสากล ฯลฯ)					
2. การเดินร่ำ (การเดินร่ำพื้นเมือง การเดินร่ำตามสมัยนิยม การลีลาศ ฯลฯ)					
3. ศิลปะและหัตถกรรม (งานฝีมือ งานประดิษฐ์ วาดรูป ถ่ายรูป ฯลฯ)					
4. การร้องเพลงและดนตรี (การร้องเพลง เล่นดนตรี ฟังดนตรี ฯลฯ)					
5. ภาษาและวรรณกรรม (การอ่าน เขียน พูด ปริศนาคำทาย ฯลฯ)					

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 (ต่อ)

ความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต	ระดับของความถี่ความต้องการ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4. ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น (ต่อ)					
6. การแสดงและการละคร (การแสดงละคร ภาพยนตร์ การเล่นมายากล ฯลฯ)					
7. งานอดิเรก (การสะสม ปลูกต้นไม้ เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)					
8. กิจกรรมกลางแจ้ง/นอกเมือง (กิจกรรมค่ายพักแรม กิจกรรมผจญภัยต่างๆ การท่องเที่ยว ฯลฯ)					
9. กิจกรรมทางสังคม (งานบวช งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ฯลฯ)					
10. กิจกรรมพิเศษตามเทศกาลต่างๆ (วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง ฯลฯ)					
11. การบริการอาสาสมัคร (กิจกรรมจิตอาสา เช่น ปลูกป่า กิจกรรมอาสาสมัครทางวัฒนธรรม กิจกรรมอาสาทางกีฬา)					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมลงในช่องว่างที่กำหนด

1. สภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

1.1 ด้านการจัดการ

1.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3 ด้านบุคลากร

2. ความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต 4 ด้าน

2.1 ด้านการตระหนักรู้ และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

2.2 ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

2.3 ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด

2.4 ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3. กิจกรรมนันทนาการ

ขอขอบคุณทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามชุดนี้

แบบประเมินคุณภาพ

เรื่อง สภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจง

แบบประเมินคุณภาพฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพ เครื่องมือในการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยผู้เชี่ยวชาญ และเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำผลการประเมินไปวิเคราะห์ และเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาแก้ไขเครื่องมือ ในการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะชีวิต ตั้งรับกับการมีวิถีชีวิตยุคใหม่อย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงการปรับตัวเพื่อให้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมต่อไป มีหัวข้อ ดังนี้

1. รายการประเมินคุณภาพคำชี้แจงของแบบสอบถาม
2. รายการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับ
3. รายการประเมินคุณภาพของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. รายการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. รายการประเมินคุณภาพแบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
 - 2) ด้านการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
 - 3) ด้านการจัดการกับอารมณ์ และความเครียด
 - 4) ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
6. รายการประเมินคุณภาพข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
 7. รายการประเมินคุณภาพความสอดคล้องกับคำถามรายข้อของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ชญาณี ขวัญชูช นิสิตปริญญาโท

สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไข
		1	0	-1	
รายการประเมินคุณภาพคำชี้แจงของแบบสอบถาม					
1.	คำชี้แจงของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเรื่องในการวิจัย				
2.	คำชี้แจงของแบบสอบถามมีคำอธิบายที่ถูกต้องชัดเจน				
3.	คำชี้แจงของแบบสอบถามมีภาษาที่ชัดเจนไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย				
รายการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับ					
1.	แบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย				
2.	แบบสอบถามกำหนดประเด็นคำถามการวิจัยที่ชัดเจน				
3.	แบบสอบถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัย				
4.	แบบสอบถามมีความสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย				
5.	แบบสอบถามมีเนื้อหาตรง และครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญของ มโนทัศน์ (Conceptual) หรือตัวแปร (Variable)				
รายการประเมินคุณภาพของสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม					
1.	ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับ เรื่องในการวิจัย				
2.	ข้อความถามรายข้อมีความสอดคล้องกับข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ ตอบแบบสอบถาม				
3.	ข้อความถามรายข้อมีตัวเลือกครบถ้วน ถูกต้องเหมาะสม และตรงกับ ความต้องการของการวิจัย				
รายการประเมินคุณภาพของแบบสอบถามสภาพและปัญหาของการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการพัฒนาทักษะ ชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร					
1.	ด้านการจัดการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย				
2.	ข้อความถามรายข้อมีความสอดคล้องกับด้านการจัดการ				
3.	ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ในการวิจัย				
4.	ข้อความถามรายข้อมีความสอดคล้องกับด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่ง อำนวยความสะดวก				
5.	ด้านบุคลากรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย				
6.	ข้อความถามรายข้อมีความสอดคล้องกับด้านบุคลากร				
รายการประเมินคุณภาพแบบสอบถามความต้องการกิจกรรมนันทนาการ ทั้ง 11 ประเภท เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็นทักษะชีวิต 4 ด้าน คือ					
1.	ข้อความมีความสอดคล้องกับเรื่องในการวิจัย				
2.	ข้อความมีความสอดคล้องตามรายด้านของทักษะชีวิตทั้ง 4 ด้าน				

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง แก้ไข
		1	0	-1	
3.	ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย				
รายการประเมินคุณภาพข้อเสนอนะเพิ่มเติม					
1.	ข้อเสนอนะเพิ่มเติมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย				
2.	ข้อเสนอนะเพิ่มเติมสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดง คำตอบออกมาเป็นคุณภาพ				
รายการประเมินคุณภาพความสอดคล้องกับคำถามรายข้อของแบบสอบถาม					
1.	ข้อคำถามรายข้อมีความสอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการระ วัดในการวิจัย				
2.	ข้อคำถามรายข้อมีความเฉพาะเจาะจงเรื่องที่ศึกษา				
3.	ข้อคำถามรายข้อมีทิศทางเดียวกัน				
4.	ข้อคำถามรายข้อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
5.	ข้อคำถามรายข้อมีข้อความและภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย				
6.	ข้อคำถามรายข้อไม่มีข้อความที่มีความหมกมุ่นเครือ				
7.	ข้อคำถามรายข้อไม่มีประโยคซ้อนกันสองประโยคในคำถามเดียว				
8.	ข้อคำถามรายข้อไม่มีประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธที่ตีความหมายยาก				
9.	ข้อคำถามรายข้อสามารถนำไปแปลได้ มีมาตรวัดที่เหมาะสม				
10.	ข้อคำถามรายข้อสอดคล้องกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยอย่างเหมาะสม				
11.	ข้อคำถามรายข้อมีการถามเป็นนัย เพียงประโยคเดียว ไม่นอกประเด็น				
12.	ข้อคำถามรายข้อ มีข้อความสั้น กระชับ ได้ใจความ ไม่ยาวจนเกินไป				
13.	ข้อคำถามรายข้อใช้ข้อความที่หลีกเลี่ยงคำย่อ/คำศัพท์ทางวิชาการ				
14.	ข้อคำถามรายข้อมีคำตอบที่ผู้ตอบมีความรู้เพียงพอที่จะตอบได้				
15.	ข้อคำถามรายข้อไม่ต้องการให้พยายามมากในการตอบ				
16.	ข้อคำถามรายข้อเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม				
17.	ข้อคำถามรายข้อไม่ชี้นำการตอบให้เป็นไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง				
18.	ข้อคำถามรายข้อมีการแปลความหมายได้ถูกต้อง แปลได้ง่าย เข้าใจ ง่าย ตอบคำถามง่าย				
19.	ข้อคำถามรายข้อไม่มีจำนวนข้อมากเกินไป และไม่สร้างความน่าเบื่อ ให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม				
20.	ข้อคำถามรายข้อสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแสดงคำตอบออกมาเป็น ปริมาณและคุณภาพ				

..... (ลงชื่อ)

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวชญาณี ขวัญชูช
วัน เดือน ปี เกิด	10 กรกฎาคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ
ที่อยู่ปัจจุบัน	82/89 ถนนกัลปพฤกษ์ เขตบางแค แขวงบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ผลงานตีพิมพ์	สภาพ ปัญหาและความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

